პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

საქ. ს. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის, თბილისის კომიტეტისა და საქართველოს სსრ მშრომელთა დეპუტატების საბჭოების ორგანო

კომუნისტი ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО и ТБИЛИССКОГО КОМИТЕТОВ КП (б) ГРУЗИИ и СОВЕТОВ ДЕПУТАТОВ ТРУДЯЩИХСЯ ГРУЗИНСКОЙ ССР

სამშაბათი
27 აგვისტო
1940 წ.
№ 198 (5899)
ფასი 10 კაპ.

ახალი ცხოვრების დაჭკვიდრება საბჭოთა გალტიისპირეთში

გაიხსნა ლიტვისა და ლატვიის სსრ რესპუბლიკების სეიმებისა და ესტონეთის სსრ რესპუბლიკის სახელმწიფო სათათბიროს საგანგებო სესიები. ისინი იხილავენ უმნიშვნელოვანეს საკითხებს: თავისი სრულუფლებიანი კომისიების მოხსენებებს მოსკოვში სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს VII სესიაზე ყოფნის შესახებ, თვითეული რესპუბლიკის კონსტიტუციის (ძირითადი კანონის) შესახებ, ლიტვაში, ლატვიასა და ესტონეთში საბჭოთა ხელისუფლების უმაღლესი ორგანოების შექმნის შესახებ. ეს საგანგებო სესიები აღნიშნავენ ახალ ეტაპს ბალტიისპირა რესპუბლიკების მთელი ცხოვრების საბჭოურად გარდაქმნაში.

ბევრი დრო არ გასულა მას შემდეგ, რაც ლიტველი, ლატვიელი და ესტონელი ხალხებისათვის ახალი, საბჭოთა ცხოვრება დაიწყო. კაპიტალისტური უღლისაგან განთავისუფლებულ ქვეყნებში უკვე გაჩაღებულია დიდი შემოქმედებითი მუშაობა. სიხარულით აღსავსე, შემოქმედებითს ყოველდღიურ მუშაობაზე მეტყველებს ამ ქვეყნებიდან მიღებული ყოველი ცნობა. ნაციონალიზებულია მსხვილი საწარმოები, ბანკები, დამყარებულია 8-საათიანი სამუშაო დღე ფაბრიკებსა და ქარხნებში. მუშები და მუშა-ქალები ახლებენ სოციალისტურ შეჯიბრებას, შეაქვთ რაციონალიზატორული წინადადებანი, ამაღლებენ შრომის ნაყოფიერებას.

საბჭოთა ბალტიისპირეთის სოფლებში მუშაობა დაიწყეს მიწის კომიტეტებმა. ისინი აღრიცხავენ მიწებს მიწათსარგებლობის დაწესებული ნორმის—30 ჰექტარის ზევით, იღებენ უმიწაწყლო და მცირემიწიანი გლეხების განცხადებებს, აძლევენ მათ მიწას. საბჭოთა ხელისუფლებამ ლიკვიდაცია უყო მთელ ძველ გადასახადებს, ვალებს, საოჯახო გადასახდელებს, რომლებიც მძიმე ტვირთად აწვა მშრომელ გლეხობას.

ყველგან იქმნება საბჭოთა ხელისუფლების ორგანოები, პარტიული, კომკავშირული და პროფკავშირული ორგანიზაციები.

საბჭოთა წესები დღითი-დღე სულ უფრო დაუფრო მტკიცედ მყარდება თავისუფალ რესპუბლიკებში. კაუნასში ფაბრიკების გაქცეულ პატრონთა სასახლეებში იხსნება ბავშვები მუშათა ბავშვებისათვის. ტალინში განზრახავა აქვთ დაიწყონ სახლების მშენებლობა მთელ რიგ საწარმოთა მუშებისათვის. ვილნოში იქმნება სახელმწიფო დრამატიული თეატრი, სახელმწიფო ფილარმონია, სიმფონიური ორკესტრი. ფაბრიკებსა და ქარხნებში იხსნება კლუბები. იწყობა დასასვენებელი სახლების, ახალი სკოლები. ამოქმედდა მოქალაქეობრივი მდგომარეობის აქტების რეგისტრაციის საბჭოთა სისტემა. მშრომელნი უდიდეს, უმაგალითო მოთხოვნილებას აყენებენ პოლიტიკურ ლიტერატურაზე.

ასეთია ბალტიისპირა რესპუბლიკებში საბჭოთა სისტემის დამკვიდრების პირველი შტრიხები. ლიტვისა და ლატვიის სს რესპუბლიკების სეიმებისა და ესტონეთის სახელმწიფო სათათბიროს გახსნილი საგანგებო სესიები იწყებენ შემდგომ ეტაპს ამ ქვეყნებში საბჭოთა ხელისუფლების განვითარების გზაზე. სესიებზე განხილული და დამტკიცებულია თვითეული რესპუბლიკის კონსტიტუცია (ძირითადი კანონი). ეს კონსტიტუციები ემყარებიან გამარჯვებული სოციალიზმის სტალინურ კონსტიტუციას, რომელმაც განუმტკიცა საბჭოთა კავშირის მშრომელთ შრომის, დასვენების, განათლების, მოხუცებულობაში უზრუნველყოფის უფლება, კონსტიტუციას, რომელიც ყველა ეროვნებათა თანასწორუფლებიანობას ამყარებს. ამ რამდენიმე თვის წინათ კი ამ ქვეყნებში სტალინური კონსტიტუციის წაკითხვა მხოლოდ ფარულად, პოლიციისაგან მალულად შეიძლებოდა!

ნორჩი საბჭოთა რესპუბლიკების თავისებურებებთან დაკავშირებით კონსტიტუციათა განსახილველი პროექტები თავის განსაკუთრებულ მხარეებს შეიცავენ. ასე, მაგალითად, ლიტვის სსრ კონსტიტუციაში ჩაწერილია, რომ მეურნეობის სოციალისტურ სისტემასთან ერთად დაიშვება ერთპიროვნულ გლეხთა, წვრილ-კერძო სამრეწველოთა, წვრილ კერძო სამრეწველო და სავაჭრო საწარმოთა კერძო მეურნეობანი კანონის მიერ დაწესებულ ფარგლებში. ამით გამოთქმულია სმეტონელთა ნამსხვრევების ჭორება იძულებითი კოლექტივიზაციის შესახებ, ხელოსანთა, წვრილ მრეწველთა და ვაჭართა დევნის შესახებ.

საგანგებო სესიების პირველ სხდომებზე უდიდესი ყურადღებითა და აღფრთოვანებით მოისმინეს მოხსენებანი სრულუფლებიანი კომისიების თავმჯდომარეებისა, რომლებმაც უამბეს მოსკოვში სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს VII სესიაზე ყოფნის შესახებ, დიადი საბჭოთა კავშირის შემადგენლობაში ახალი საბჭოთა რესპუბლიკების მიღების შესახებ, ამხანაგ სტალინთან, პარტიისა და მთავრობის ხელმძღვანელებთან შეხვედრათა შესახებ. სრულუფლებიანი კომისიების მოღვაწეობა სესიებმა ერთხმად მოიწონეს, და ამ დადგენილებაში გამოხატულია საბჭოთა ბალტიისპირეთის ხალხთა მისწრაფება მთელი საბჭოთა კავშირის ხალხებთან ერთად განამტკიცონ მსოფლიოში პირველი სოციალისტური სახელმწიფო, აშენონ თავისი ნათელი, სიხარულით სავსე ცხოვრება შემამულეებისა და კაპიტალისტების უღლისაგან განთავისუფლებულ მიწა-წყალზე.

სესიები შეუდგნენ თავისი რესპუბლიკების საბჭოთა ხელისუფლების უმაღლესი ორგანოების ჩამოყალიბებას. ლიტვისა და ლატვიის სს რესპუბლიკების სეიმები და ესტონეთის სს რესპუბლიკის სახელმწიფო სათათბირო, რომლებიც არჩეული არიან საყოველთაო, პირდაპირი, თანასწორი და ფარული კენჭისყრით და გამოხატავენ მშრომელი ხალხის ნამდვილ, ჭეშმარიტ ნება-სურვილს, გამოცხადებულ იქნენ რესპუბლიკების დროებითს უმაღლეს საბჭოებად.

ლიტვის, ლატვიისა და ესტონეთის საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკების საბჭოთა ხელისუფლების ორგანოების წინაშე უდიდესი ამოცანები დგას. საჭიროა ამ რესპუბლიკებმა უმოკლეს ვადაში აანაზღაურონ ის, რაც დაკარგათ კაპიტალისტური რეჟიმის არსებობის 20 წლის განმავლობაში, დაეწიონ ხნით უფროს საბჭოთა რესპუბლიკებს, რომლებიც წინ წავიდნენ თავისი პოლიტიკური, ეკონომიური და კულტურული განვითარებით. ეჭვს გარეშეა, რომ ბალტიისპირა სამ საბჭოთა რესპუბლიკაში ახლა ფართო ეკონომიური აყვავება დაიწყება, ვინაიდან ასეთია შესანიშნავი თვისება სტალინური კონსტიტუციისა, რომლის ცხოველმყოფელ სხივებ ქვეშ აღორძინდებიან ხალხები, ჩაღდება უდიდესი, სიხარულით აღსავსე, შემოქმედებითი მუშაობა, სწრაფად იზრდება ხალხის კეთილდღეობა.

ახალი საბჭოთა რესპუბლიკების ეკონომიური აყვავებისათვის მძლავრი სტიმული იქნება ის გარემოება, რომ აღდგენილია ხელოვნურად დარღვეული ეკონომიური ურთიერთობა ბალტიისპირა რესპუბლიკებსა და სსრ კავშირს შორის. საკმარისია გავიხსენოთ, რომ ისეთი საფეიქრო გიგანტი, როგორიც არის კრენჰოლმის მანუფაქტურა, კაპიტალისტების დროს ძლივს მუშაობდა თავისი სიმძლავრის ერთი მეხუთედის დატვირთვით, იმიტომ რომ პატარა ესტონეთში არ იყო ბაზარი ჭარბოველების გასასაღებლად. ახლა კრენჰოლმის მანუფაქტურა მთელი თავისი სიმძლავრით ამუშავდება: საბჭოთა კავშირში ბამბა საკმარისია, და ჩვენი ქვეყნის ბაზარი უდიდესია. ეჭვს გარეშეა ის, რომ ახალ საბჭოთა რესპუბლიკებში მალე დაიწყება ძველ საწარმოთა რეკონსტრუქცია, გაფართოება და ახალი ფაბრიკა-ქარხნების მშენებლობა. ყოველივე ეს გამოიწვევს მრეწველობის სწრაფ ზრდას ბალტიისპირა რესპუბლიკებში.

მუშები საბჭოთა ბალტიისპირეთის საწარმოებში, მოიშორეს რა კაპიტალისტური უღელი, ამაღლებენ გამომუშავების ნორმებს, ზრდიან შრომის ნაყოფიერებას. ფაბრიკებსა და ქარხნებში საპატიო ხდება საბჭოთა სიტყვა „სტახანოველი“. ეჭვს გარეშეა, ეს ცნება მალე სისხლსა და ხორცში გაუჯდება ახალი საბჭოთა რესპუბლიკების მშრომელთ, და შრომა აქ სათაკილო ტვირთიდან, როგორიც ის იყო კაპიტალიზმის დროს, გახდება ისევე როგორც მთელ საბჭოთა კავშირში, ღირსების საქმედ, დიდების საქმედ, სიმამაცისა და გმირობის საქმედ.

საბჭოთა ხელისუფლება ბალტიისპირა ქვეყნებში სოფლის მეურნეობის აღმავლობასაც იწვევს. მთელ მოწინავე საბჭოთა აგრონომიული მეცნიერება დაეხმარება ახალი რესპუბლიკების მშრომელ გლეხობას, რომელიც უკვე გზავნის თავის წარმომადგენლებს მოსკოვში სრულიად-საკავშირო სასოფლო-სამეურნეო გამოფენაზე, რათა გადაიღოს საბჭოთა მიწათმოქმედების უმდიდრესი გამოცდილება.

ხალხებზე, რომლებმაც ეს-ეს არის თავი დააღწიეს კაპიტალისტურ ჩაგვრას, ჯერ კიდევ გავლენა აქვს კაპიტალისტურ ნაშთებს. პარტიისა და საბჭოთა ხელისუფლების ორგანოებმა აქ მედგარი, მოთმინებითი და გულმოდგინე მუშაობა უნდა აწარმოონ ადამიანთა მასობრივი გარდაქმნისათვის. სოციალისტური საკუთრების თვალსაჩინოებით დაცვა, ხალხის სასარგებლოდ ნაყოფიერად მუშაობა, შრომის უსასტიკესი დისციპლინის დაცვა — აი ძირითადი მცნებები, რომლებიც უნდა აღიბეჭდოს თვითეული მშრომელის გულში და რომლებიც უნდა განსაზღვრავდეს მისი როგორც სოციალისტური ქვეყნის მოქალაქის ქცევის ნორმებს. ერთი წუთითაც არ შეიძლება დავივიწყოთ, რომ კლასობრივი მტრები, პლუტოკრატიულ ხროვათა ნამსხვრევები შეეცდებიან ყოველნაირად ავნონ ნორჩ საბჭოთა რესპუბლიკებს, ავნონ მშრომელ ხალხს. თვითეული მშრომელის ამოცანაა ფხიზლად იდგეს სოციალისტურ მონაპოვართა სადარაჯოზე.

ეჭვს გარეშეა, რომ სულ მოკლე ხანში ჩვენ მოწმენი ვიქნებით საბჭოთა ბალტიისპირა რესპუბლიკების სწრაფი ზრდისა, და უახლოეს წლებში ისინი სიხარულითა და შემოქმედებითი სიამაყით აღსავსე ანგარიშს ჩააბარებენ მთავრობას, პარტიას, ამხანაგ სტალინს იმის შესახებ, რომ თავისი ეკონომიური და კულტურული დონით ისინი პირველ რიგებში დგებიან ჩვენი დიადი სამშობლოს სხვა მოკავშირე საბჭოთა სოციალისტურ რესპუბლიკებთან ერთად.

„პრავდის“ მოწვინავე, 26/VIII.

ᲡᲡᲠ ᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲘᲡ ᲡᲐᲮᲙᲝᲛᲡᲐᲑᲭᲝᲨᲘ

ამ დღეებში სსრ კავშირის სახკომსაბჭომ განიხილა საკითხი, თუ რა წესით უნდა ვადაიცვას სასამართლოს საქმეები იმ დანაშაულობათა შესახებ, რომლებიც გათვალისწინებულია სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის 1940 წლის 26 ივნისის ბრძანებულებით და რა წესით უნდა შესრულდეს განაჩენები ამ საქმეთა გამო.

სსრ კავშირის სახალხო კომისართა საბჭომ დაავალა საწარმოთა დირექტორებსა და დაწესებულებათა უფროსებს, რომ მასალა იმ პირთა შესახებ, რომლებმაც სამუშაო გააცდინეს არასაპატიო მიზეზით და აგრეთვე რომლებიც თვითნებურად წავიდნენ საწარმოებიდან და დაწესებულებებიდან, უშუალოდ გადასცეს სახალხო სასამართლოს, ტრანსპორტში კი სახალხო სასამართლოს არა უგვიანეს არასაპატიო მიზეზით სამუშაოს გაცდენისა ან სამუშაოდან თვითნებურად წასვლის ფაქტის გამორკვევის შემდგომი დღისა.

საწარმოთა ხელმძღვანელებისა და დაწესებულებათა უფროსების მიერ სასამართლოში გასაგზავნი მასალა უნდა შეიცავდეს ამონაწერს საწარმოსადმი ან დაწესებულებისადმი გაკეთული ბრძანებიდან, რომლითაც დადგენილია არასაპატიო მიზეზით სამუშაოს გაცდენისა ან სამუშაოდან თვითნებურად წასვლის ფაქტი, აგრეთვე ცნობას პასუხისგებაში მიცემულის წინანდელი დისციპლინარული სასჯელის შესახებ და აღგილსაცხოვრებლის შესახებ.

საწარმოთა დირექტორები და დაწესებულებათა უფროსები ვალდებული არიან სახალხო სასამართლოთა და სახაზო სასამართლოთა განაჩენები გამცდენთა მიმართ იძულებითი სამუშაოს შესახებ შეასრულონ განაჩენის იმ ასლის საფუძველზე, რომელიც სასამართლოს მიერ ეგზავნება საწარმოს თუ დაწესებულებას.

მსჯავრდადებულის დათხოვნის შემთხვევაში საწარმოთა დირექტორები და დაწესებულებათა უფროსები ვალდებული არიან დაუყოვნებლივ აცნობონ ამის შესახებ შრომის გამასწორებელ სამუშაოთა ინსპექციას, რათა განაჩენი შესრულებულ იქნას ახალი სამუშაოს ადგილას ან ამის უქონლობისას შრომის გამასწორებელ სამუშაოთა ინსპექციის მითითებით.

სასამართლოში საქმეების გაგზავნის და განაჩენის შესრულების აღნიშნული წესის დარღვევისათვის საწარმოთა ხელმძღვანელები და დაწესებულებათა უფროსები მიცემულ უნდა იქნან სამართალში.

(საკდესი).

ᲪᲘᲒᲠᲣᲡᲝᲕᲐᲜᲗᲐ ᲛᲧᲜᲝᲑᲘᲡ ᲐᲮᲐᲚᲘ ᲠᲔᲙᲝᲠᲓᲘ

მახარაძე (ტელეგრაფით „კომუნისტის“ კორ.). 24 აგვისტოს სოფ. შრომის ორჯონიკიძის სახელობის ორდენოსანი კოლმეურნეობის წევრმა, სრულიად-საკავშირო სასოფლო-სამეურნეო გამოფენის მონაწილემ ამხ. მ. ჩხაიძემ 6.049 ძირი ლიმონი დაამყნო, რითაც მყნობის ახალი რეკორდი დაამყარა. ერთ დღეს კოლმეურნე ჩხაიძემ 14 შრომადღე გამოიმუშავა.

საკდესის ცნობა

უცხოეთის პრესაში დაიბეჭდა ცნობები იმის შესახებ, თითქოს საბჭოთა მთავრობას ამ დღეებში თურქეთისაგან მოეთხოვოს თანხმობა საბჭოთა ფლოტის გავლაზე დარდანელში, თუ ბალკანეთის ნახევარკუნძულის რაიონში ომი ატყდება.

საკდესს დავალებული აქვს განაცხადოს, რომ ეს ცნობები მთლიანად მოჟორილია.

ᲙᲝᲛᲣᲜᲘᲙᲔ

შერეულმა კომისიამ, რომელიც შექმნილია მოლოტოვ-ტოგოს 9 ივნისისა და ლოზოვსკი-ტოგოს 18 ივლისის შეთანხმების საფუძველზე მონღოლეთის სახალხო რესპუბლიკისა და მანჯოუგოს რწმუნებულებისაგან, დაიწყო მუშაობა ქ. ჩიტაში 1940 წლის 3 აგვისტოს.

სულ ჩატარდა 6 სხდომა, რამაც დადებითი შედეგები გამოიღო. ამ ხნის განმავლობაში არაერთხელ გაიმართა სპეციალისტ-ექსპერტთა თათბირი. ურთიერთი გაგების ვითარებაში განხილულ და შემუშავებულ იქნა ადგილზე მუშაობის ინსტრუქციები.

25 აგვისტოს ორივე მხარის დელეგაცია ქ. ჩიტიდან ადგილზე გაემგზავრა.

ᲥᲠᲝᲜᲘᲙᲐ

სსრ კავშირის სახკომსაბჭომ სსრ კავშირის ფინანსთა სახალხო კომისარიატის კოლეგიის შემადგენლობაში შეიყვანა რუსეთის სფსრ ფინანსთა სახალხო კომისარი ამხ. ა. მ. საფრონოვი.

ᲚᲘᲢᲕᲘᲡ ᲡᲐᲮᲐᲚᲮᲝ ᲡᲔᲘᲛᲘᲡ ᲡᲐᲒᲐᲜᲒᲔᲑᲝ ᲡᲔᲡᲘᲐ

კაუნასი, 24 აგვისტო (საკდესი). მხოლოდ ერთი თვე გავიდა იმ დღიდან, რაც მუშაობა დაამთავრა ლიტვის სახალხო სეიმის სესიამ, რომელმაც მიიღო ისტორიული გადაწყვეტილება ლიტვაში საბჭოთა ხელისუფლების დამყარების შესახებ.

ეს თვე მეტად მდიდარი იყო ამებებით. საბჭოთა ლიტვა შევიდა საბჭოთა კავშირის ხალხთა დიადი ოჯახის შემადგენლობაში. ქალაქად და სოფლად განხორციელებულია უდიდესი გარდამქმნელი მუშაობა.

სახელმწიფო მმართველობის საქმე ხელში აიღეს მუშების, გლეხებისა და მშრომელი ინტელიგენციიდან გამოსულმა ახალმა ადამიანებმა. ლიტველი ხალხის სეიმის დღეს შეკრებილი საგანგებო სესია თითქოს აჯამებს ამ კოლოსალური გარდამქმნელი მუშაობის ზოგიერთ შედეგს და ახალ ფურცელს სწერს განთავისუფლებული ლიტვის ცხოვრებაში.

სეიმმა ერთხმად დაამტკიცა შემდეგი დღის წესრიგი:

1) ლიტვის სახალხო სეიმის სრულუფლებიანი კომისიის ცნობა სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს გადაწყვეტილებაზე საბჭოთა სოციალისტურ რესპუბლიკათა კავშირში ლიტვის სს რესპუბლიკის მიღების შესახებ.

2) სამანდატო კომისიის მოხსენება უკმერგის საარჩევნო ოლქში სეიმის არჩევების შედეგების შესახებ.

3) სეიმის საკონსტიტუციო კომისიის მოხსენება ლიტვის სსრ კონსტიტუციის (ძირითადი კანონის) პროექტის შესახებ.

4) სახალხო სეიმის ლიტვის სსრ დროებითს უმაღლეს საბჭოდ გამოცხადების შესახებ.

5) ლიტვის სსრ უმაღლესი საბჭოს ორგანოების შექმნის შესახებ.

თავმჯდომარე **ამხ. გედვილასი** პირველი საკითხის გამო სიტყვას აძლევს სრულუფლებიანი კომისიის ხელმძღვანელს პალეცკისს. მის მოკლე მოხსენებას მჭუხარე ტაშით აწყვეტინებენ ყოველთვის, როდესაც ივი ახსენებს ლიტველი ხალხისა და მთელი მსოფლიოს მშრომელთა მეგობრის ამხანაგ **სტალინის** სახელს.

— ლიტველმა ხალხმა, — ამბობს ამხ. პალეცკისი, — გამოსთქვა სურვილი შევიდეს საბჭოთა ხალხების ოჯახში, რათა დიადი საბჭოთა ოჯახის სხვა წევრებთან ერთად მხარდამხარ აშენოს თავისი ცხოვრება, თავისი ბედნიერი მომავალი. საბჭოთა კავშირის ხალხებმა ჩვენი სურვილი დააკმაყოფილეს. ლიტველი ხალხი ისე, როგორც ყველა საბჭოთა ხალხი, დიდი სტალინის გარშემო ერთიანდება.

— საბჭოთა ლიტვამ, — განაგრძობს მომხსენებელი, — როგორც საბჭოთა კავშირში შევიდა, შეინარჩუნა თავისი სუვერენიტეტი. მან შეიძინა მტკიცე, საიმედო დამცველი — მძლავრი წითელი არმია, ჰპოვა საბჭოთა კავშირის ხალხების მეგობრობა და ძმური დახმარება. ახლა ჩვენს წინაშე გადაშლილია ისეთი პერსპექტივები და შესაძლებლობანი, რომლებსაც ჩვენთვის საუკეთო მომავალი მოაქვს.

ვილნო შტკიცედ და სამუდამოდ ხდება ლიტვის დედაქალაქი. ახლა უკვე ვერავითარი ჟელიგოვსკები ვერ წაგვართმევენ მას! ჩვენი ინტერესების სადარაჯოზე სდგას ძლევამოსილი 193-მილიონიანი საბჭოთა ხალხი. ჩვენ გვიცავს უძლეველი წითელი არმია, ჩვენთვის ზრუნავს დიდი სტალინი.

ამხ. პალეცკისის უკანასკნელი სიტყვები იწვევენ თავისი ძალით განსაკუთრებულ ოვაციას ხალხთა ბელადის ამხანაგ სტალინის პატივსაცემად.

დეპუტატ **ლოვიდენასის** გამოსვლის შემდეგ სეიმი ერთხმად ადგენს, მოწონებულ იქნას სეიმის სრულუფლებიანი კომისიის მუშაობა.

დღის წესრიგის მეორე საკითხზე მოხსენებით გამოვიდა დეპუტატი **სნეჩკუსი.** ტაშის საერთო გრიალში იგი ამბობს, რომ დამატებითი არჩევნების შედეგად უკმერგის საარჩევნო ოლქში სახალხო სეიმის დეპუტატად არჩეულია ამხ. პალეცკისი. დეპუტატი **ტამულიავიჩუსი** წინადადებას იძლევა უკამათოდ დამტკიცდეს სამანდატო კომისიის მოხსენება. სეიმი ერთსულოვნად ეთანხმება ამ წინადადებას.

დღის წესრიგის მესამე საკითხზე სიტყვა ეძლევა სეიმის საკონსტიტუციო კომისიის თავმჯდომარეს დეპუტატ **პაკარკლისს.**

— საკონსტიტუციო კომისია, — იწყებს იგი თავის მოხსენებას, — კონსტიტუციის პროექტის შედგენის დროს ხელმძღვანელობდა სახალხო სეიმის გადაწყვეტილებებით. ლიტველი ხალხის ნება-სურვილი ნათლად გამოხატავდა სახალხო სეიმის არჩევნებში, ხალხმრავალ მიტინგებზე, დემონსტრაციებზე, კრებებზე სესიის პირველი სეიმის შემდეგ.

ეს ნება-სურვილი იმაში მდგომარეობდა, რომ ლიტვას უნდა ექნეს კონსტიტუცია, რომელიც ემყარება მსოფლიოში ყველაზე დემოკრატიული სტალინური კონსტიტუციის დად პრინციპებსა და დებულებებს.

ეს პრინციპები წარმოადგენენ მთელი ჩვენი ცხოვრების, მთელი ჩვენი სახელმწიფო წყობილების საფუძველს.

შემდეგ ამხ. პაკარკლისი აღნიშნავს, რომ ლიტვის სს რესპუბლიკის კონსტიტუციის პროექტი შედგენილია მოკავშირე საბჭოთა რესპუბლიკების კონსტიტუციების მაგალითის მიხედვით, მაგრამ ლიტვის კონსტიტუციაში არის საკუთარი თავისებურებანი, რაც აიხსნება ლიტვის რესპუბლიკის, როგორც ახალგაზრდა საბჭოთა რესპუბლიკის განსაკუთრებული მდგომარეობით.

მომხსენებელი სეიმის დეპუტატების განსაკუთრებულ ყურადღებას მიაქცევს კონსტიტუციის პროექტის მე-8 მუხლს, სადაც ნათქვამია, რომ ჭეშმარიტი დემოკრატიის სოციალისტურ სისტემასთან ერთად, ლიტვის სს რესპუბლიკაში დაშვებულია ერთპიროვნულ გლეხთა, ხელოსანთა, წვრილ, კერძო სამრეწველო და სავაჭრო საწარმოთა კერძო მეურნეობა კანონით დაწესებულ ფარგლებში.

— ლიტვის სს რესპუბლიკა, — აცხადებს შემდეგ მომხსენებელი, — წარმოადგენს საბჭოთა კავშირის თანასწორუფლებიან მოკავშირე რესპუბლიკას. ჩვენ უნდა ვიზრუნოთ ჩვენი რესპუბლიკის ნაციონალური კულტურის განვითარებისა და დიადი საბჭოთა კავშირის ხალხებს შორის მეგობრობის განმტკიცებისათვის.

ეს სიტყვები ახალ აღტაცებულ ოვაციას იწვევენ.

— ბელორუსიის ვაგზალზე, მოსკოვში, ამბობს ამხ. კირხენშტეინსი, — ჩვენს დელეგაციას სიხარულით მიესალმნენ წითელი დედაქალაქის მშრომელები. მეორე დღეს დაიწყო დეპუტატი პალეცკიენე, რომელმაც საერთო ტაშის გრიალში განაცხადა, რომ ამ დღიდან ლიტვის მშრომელი ხალხი იღებს კონსტიტუციას, რომელზედაც იგი მრავალი წლის განმავლობაში ოცნებობდა. ეს განსაკუთრებით ახარებს ლიტველ ქალებს, რომელთათვისაც კონსტიტუცია უზრუნველჰყოფს მამაკაცების თანასწორ უფლებებს. სმეტონას ლიტვაში მუშა-ქალს დღეში 16 საათი უნდა ემუშავნა, რაშიაც იგი გროშებს იღებდა. სტალინური კონსტიტუცია ფართოდ უღებს ქალს ბედნიერი ცხოვრების, კულტურული და პოლიტიკური საქმიანობის კარებს.

სესიის სხდომის დარბაზში შემოდის კაუნასის მუშათა დელეგაცია. მათი სახელით სახალხო სეიმს ესალმება ამხ. ვლადას შეშკისი, რომელიც ამბობს:

— სეიმის პირველი სესიის დამთავრების დღიდან განვლილ პერიოდში ჩვენ დავრწმუნდით, რომ თქვენ — სახალხო სეიმის დეპუტატებმა — სწორედ გაიგეთ და შეასრულეთ ხალხის ნება-სურვილი. ამისათვის დიდი მუშური მადლობა თქვენ!

ამ სიტყვებს დეპუტატები მჭუხარე ტაშით ხვდებიან.

ვილნოს სამინუთამოქმედო კომისიის თავმჯდომარე, დეპუტატი პაშკევიჩუსი სეიმს მოუთხრობს იმ განსაკუთრებული აღტრთოვანების შესახებ, რაც გამოეხატა ლიტვის სოფელში. გლეხობა ენტუზიაზმით შეხვდა საბჭოთა ხელისუფლების დაყარებას და ახალ კანონებს მიწის შესახებ. გლეხები ყველგან აქტიურად ეხმარებიან სამინუთამოქმედო კომისიებს.

— არ შეიძლება იმის ფიქრი, — ამბობს დეპუტატი სნეჩკუსი, — რომ საკმარისია მივიღოთ კონსტიტუცია და ბედნიერი ცხოვრება თავისთავად მოვა. საჭიროა ჩვენ ყველამ და თვითეულმა ჩვენგანმა დაუღალავად ვიმუშაოთ, ვიშრომოთ ჩვენი რესპუბლიკის საკეთილდღეოდ, მთელი ჩვენი დიდი სამშობლოს — საბჭოთა კავშირის საკეთილდღეოდ.

დეპუტატი პოეტი ლიუდას გირა, რომელიც სეიმის ტრიბუნაზე გამოდის, კითხულობს თავის პოემას კონსტიტუციის შესახებ. კითხვის დროს დარბაზში მრავალჯერ გაისმის მჭუხარე ტაში. ტაში განსაკუთრებული ძალით გაისმის იმ ადგილების კითხვის დროს, სადაც პოეტი ლაპარაკობს მშრომელი ჯაკობრიობის დიდ ბელადზე, ლიტველი ხალხის განმათავისუფლებელზე — ამხანაგ სტალინზე.

საბოლოო სიტყვით გამოვიდა დეპუტატი პაკარკლისი. მან შეიტანა წინადადება, დამტკიცდეს ლიტვის საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკის კონსტიტუციის (ძირითადი კანონის) პროექტი, რომელიც შემოტანილია საკონსტიტუციო კომისიის მიერ.

სეიმი გადადის კონსტიტუციის პროექტის მუხლობრივ კითხვაზე. დეპუტატები ტაშით გამოხატავენ კონსტიტუციის ყველა მუხლის ერთსულოვნად მოწონებას. თავმჯდომარე, დეპუტატი გედვილასი კენჭს უყრის საკონსტიტუციო კომისიის მიერ შეტანილ პროექტს. დეპუტატები ერთხმად ამტკიცებენ კონსტიტუციის ყველა მუხლს.

— ვინ არის წინააღმდეგი? — არავინ!

— თვითეული შეკავდა? — არავინ!

— კონსტიტუციის ყველა მუხლი, — საყაროდ აცხადებს ამხ. გედვილასი, — მიღებულია ერთხმად.

სიხარულით აღტყინებული ყველა დამსწრე ფეხზე დგება. გრიალებს მძლავრი მჭუხარე ტაში, რომელიც ყოველი წამის შემდეგ ძლიერდება. სხდომების დარბაზიდან, ლოჟებიდან, აივნებიდან გაისმის შეძახილები:

— გაუმარჯოს სტალინურ კონსტიტუციას!

— გაუმარჯოს ამხანაგ **სტალინს!**

დეპუტატები მღერიან „ინტერნაციონალს“. ეს პირველი შემთხვევაა, რომ ძველი სეიმის თაღებს ქვეშ მძლავრად და საზეიმო სიხარულით გაისმის დიადი ჰიმნი.

— გაუმარჯოს ჩვენს **სტალინს!** — კვლავ გაისმის ამაღელვებელი შეძახილი როგორც კი „ინტერნაციონალის“ ხმა სწყდება. გულის სიღრმიდან ამონახეთქ ამ შეძახილს ყველა დამსწრე მჭუხარე ტაშითა, მრავალგზის „ვაშას“ და „ვალეს“ ძახილით ხვდება.

შესვენების შემდეგ დღის წესრიგის მეოთხე საკითხზე — იმის შესახებ, რომ სახალხო სეიმი ლიტვის სს რესპუბლიკის დროებითს უმაღლეს საბჭოდ გამოცხადდეს, სიტყვა ეძლევა დეპუტატ **დიდჯილასს.** იგი აღნიშნავს, რომ სახალხო სეიმი ერთსულოვნად იყო არჩეული მთელი ლიტველი ხალხის მიერ. სახალხო სეიმმა შეასრულა ხალხის ნება-სურვილი. დეპუტატ დიდჯილიუსს წინადადება შეაქვს გამოცხადდეს სახალხო სეიმი ლიტვის სს რესპუბლიკის დროებითს უმაღლეს საბჭოდ.

სეიმმა ერთხმად მიიღო დეპუტატ დიდჯილიუსის წინადადება და დროებითი უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმს წევრებად—დეპუტატებს სნეჩკუსს, ბაუჟას, ცვირკას, პაშკევიჩუსს, პეტრაუსკასს, ვინიცკისს, ჟებენკას, აბდულსკაიტეს, მეშკაუსკენეს, ეიდუკაისტის.

ამის შემდეგ ავრეთვე ერთხმად იქნა არჩეული: სამანდატო და საბიუჯეტო კომისიები და ლიტვის სსრ უმაღლესი სასამართლო.

დეპუტატ გრიგალავიჩიუსის წინადადება შეაქვს, შეიქმნას სახალხო კომისართა საბჭო. დროებითი უმაღლესი საბჭო ლიტვის სსრ სახკომსაბჭოს თავმჯდომარედ ერთხმულოვნად ირჩევს დეპუტატ გედვილასს და ანდობს მას წარადგინოს სესიის შემდგომი სხდომისათვის სახალხო კომისართა—სახკომსაბჭოს წევრთა სია.

ამით დამთავრდა ლიტვის სსრ უმაღლესი საბჭოს სესიის საღამოს სხდომა.

ᲚᲐᲢᲕᲘᲘᲡ ᲡᲐᲮᲐᲚᲮᲝ ᲡᲔᲘᲛᲘᲡ ᲡᲐᲒᲐᲜᲒᲔᲑᲝ ᲡᲔᲡᲘᲐ

რიგა, 24 აგვისტო (საკდესი). დღეს გაიხსნა ლატვიის სახალხო სეიმის საგანგებო სესია. ამჯერად სხდომა მიმდინარეობს თვით სეიმის შენობაში, რომელმაც პირველად გაუღო კარი თავისუფალი ლატვიის მშრომელთა მასების ნამდვილ სახალხო წარმომადგენლებს. სეიმის ფასადი მორთულია წითელი დროშებითა და ხუთქიმიანი ვარსკვლავით, რომელზედაც გამოსახულია ნამგალი და ჩაქუჩი. ხალხის უდიდესი მასები—მუშები, მშრომელები და ინტელიგენცია — სიხარულის მღელვარებით ადევნებენ თვალყურს დეპუტატების მოსვლას.

სხდომის დარბაზში სადღესასწაულო განწყობილება სუფევს. დეპუტატები და მრავალი სტუმარი დიდად აღფრთოვანებული არიან, დამსწრენი არაჩვეულებრივი ყურადღებით უსმენენ ხალხის წარმომადგენელთა სიტყვებს, ცდილობენ არცერთი სიტყვა არ გამოეპაროთ.

გახსნა რა სესია, სეიმის თავმჯდომარემ დეპუტატმა ბრედისმა სესიას აცნობა საბჭოთა კავშირის შემადგენლობაში ლატვიის საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკის მიღება, ამასთან დაკავშირებით, სეიმის წევრთა მოთხოვნით მოწვეულ იქნა სეიმის საგანგებო სესია.

დეპუტატ ამხ. ნეილანტის წინადადებით, სეიმი ერთხმად იღებს შემდეგს დღის წესრიგს:

1. სეიმის სრულუფლებიანი კომისიის ცნობა სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს VII სესიის გადაწყვეტილებაზე საბჭოთა კავშირის შემადგენლობაში ლატვიის სს რესპუბლიკის მიღების შესახებ.

2. მოხსენება ლატვიის სსრ კონსტიტუციის (ძირითადი კანონის) პროექტის შესახებ.

3. საბჭოთა ლატვიის სახელმწიფო ხელისუფლების ორგანოების შექმნის შესახებ.

მოსკოვში სრულუფლებიანი კომისიის მგზავრობისა და სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს სესიაზე მოხსენება

ლატვიის სახალხო სეიმის საგანგებო სესია

(დასასრული)

25 აგვისტოს დილის სხდომა

რიგა, 25 აგვისტო (საკდესი). დღეს, დილის 10 საათსა და 30 წუთზე, გაიხსნა ლატვიის სახალხო სეიმის საგანგებო სესიის მეორე სხდომა.

სხდომის გახსნისას სეიმის თავმჯდომარე, დეპუტატი ბრედისი აცხადებს, რომ სეიმი გადადის დღის წესრიგის მეორე პუნქტის—ლატვიის საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკის კონსტიტუციის პროექტის შესახებ მოხსენების — განხილვაზე და სიტყვას აძლევს საკონსტიტუციო კომისიის თავმჯდომარეს დეპუტატ სპურეს.

— ამხანაგებო, სეიმის დეპუტატებო,—ამბობს ამხ. სპურე, — კონსტიტუციის პროექტი — რომელიც საკონსტიტუციო კომისიას დღეს სეიმის დასამტკიცებლად შემოაქვს, შემუშავებულია სეიმის 1940 წლის 23 იელისის გადაწყვეტილების საფუძველზე.

საკონსტიტუციო კომისიის ამოცანას შეადგენდა შეემუშავებინა ისეთი კონსტიტუციის პროექტი, რომელსაც მოითხოვს ლატვიის მუშათა კლასი, გლეხობა და მშრომელი ინტელიგენცია. ხალხის ეს ნებასურვილი გამოიხატა სახალხო სეიმის 1940 წლის 14 და 15 ივლისის არჩევნებით და სეიმის მიერ ლატვიაში საბჭოთა ხელისუფლების დამყარების შესახებ, საბჭოთა კავშირის ხალხთა დიად ოჯახში ლატვიის საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკის კონსტიტუციის პროექტის შესახებ მოხსენების — განხილვის და სიტყვას აძლევს საკონსტიტუციო კომისიის თავმჯდომარეს დეპუტატ სპურეს.

— სწორედ ეს არის,—დეპუტატთა მჭუხარე ტაშის გრიალში ამბობს ამხ. სპურე, — დიდი სტალინური კონსტიტუციის ნამდვილი დემოკრატია!

დარბაზში ჰქუხს დაუსრულებელი ოვაცია დიდი **სტალინის** პატივსაცემად.

ამხ. სპურეს მოხსენების გამო გაიმართა გაცხოველებული კამათი.

ბრწყინვალე ამაღელვებელ სიტყვას ამბობს დეპუტატი ამხ. **პალდინი.**

— ბურჟუაზიულ - მემამულურ ლატვიაში, — ამბობს იგი, — ცხოვრების მთელი სიკეთე ექსპლუატატორებს ეკუთვნოდა. მუშათა კლასის ხვედრი იყო მხოლოდ მონური შრომა და ეს შრომაც მოწყალებასავით უნდა მიგეღო კაპიტალისტებისა და მემამულეებისაგან. განსაკუთრებით მძიმე პირობებში იმყოფებოდნენ ის მუშები, რომლებიც ბედავდნენ საპროტესტო ხმის ამაღლებას პლუტოკრატიული ხროვის წინააღმდეგ. ასეთ მუშებს პირდაპირ ერეკებოდნენ სამუშაოდან, სასტიკად სდევნიდნენ და შიმშილსა და სიღატაკეს უმზადებდნენ.

ლაპარაკობს რა შემდეგ მუშაქალის მძიმე ხვედრის შესახებ, დეპუტატი **პალდინი** აცხადებს:

— მშრომელ ხალხს — არც მაძაცებსა და არც ქალებს — არა ჰქონდათ არც სამუშაოს, არც განათლების, არც დასვენების უფლება. ძველი კონსტიტუცია, ძველი კანონები ყველაფერს აკეთებდნენ იმისათვის, რომ შეეზღუდათ მშრომელი ხალხის ფართო მასების განათლება და სიბნელესა და უმეცრებაში ჰყოლოდათ ისინი.

დეპუტატი პალდინი დიდი აღფრთოვანებით ლაპარაკობს ადამიანის იმ დიად უფლებებზე, რომლებსაც მშრომელი ხალხისათვის უზრუნველჰყოფს ახალი კონსტიტუცია.

— ახალი, საბჭოთა კონსტიტუცია, — აღნიშნავს იგი, — საშუალებას აძლევს მშრომელ ქალს გამოიყენოს თავისი ძალა პოლიტიკური, სამეურნეო და კულტურული საქმიანობის ყველა დარგში, საშუალებას აძლევს მას მთელი სიგრძე-სიგანით გაშალოს თავისი შემოქმედებითი ნიჭი.

დეპუტატები ი. ლაცისი, პაბერზი და სხვები თავიანთ გამოსვლებში ერთსულოვნად იწონებენ ლატვიის სს რესპუბლიკის კონსტიტუციის პროექტს, რომელიც წარმოდგენილია საკონსტიტუციო კომისიის მიერ.

ლატვიის საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკის კონსტიტუციის პროექტის შესახებ მოხსენებით გამოვიდა საკონსტიტუციო კომისიის თავმჯდომარე ამხ. **ი. ლაურისტინი,** რომელსაც დამსწრენი მჭუხარე ტაშით შეხვდნენ. ყველა დეპუტატმა დაძაბული ყურადღებით მოისმინა მისი საინტერესო, შინაარსიანი მოხსენება.

ამხ. ლაურისტინმა თავის მოხსენებაში აღნიშნა, რომ 1940 წლის 23 ივლისს სახელმწიფო სათათბირომ აირჩია საკონსტიტუციო კომისია ესტონეთის სს რესპუბლიკის კონსტიტუციის შესამუშავებლად. 20 დეპუტატის შემადგენლობით არჩეული კომისია მაშინვე შეუდგა მუშაობას და ამჟამად სახელმწიფო სათათბიროს განსახილველად და დასამტკიცებლად უდგენს კონსტიტუციის პროექტს.

— მშრომელები, — ამბობს ამხ. ლაურისტინი, — ესტონეთის სს რესპუბლიკის ძირითად მოსახლეობას წარმოადგენენ. ჩვენი ქვეყნის პოლიტიკურ და ეკონომიურ ცხოვრებაში მუშები წამყვან როლს ასრულებენ. წინათ ისინი იძულებული იყვნენ უმნიშვნელო ხელფასად ემუშავებათ, ტანჯვა-წამებაც განეცადათ პოლიტიკური და ეკონომიური ჩაგვრის გამო, მოკლებული იყვნენ კულტურული განვითარების საშუალებას და მხოლოდ იმაზე ჰფიქრობდნენ, როგორმე თავი გაეტანათ.

სოფლის მოსახლეობის დაახლოებით 80 პროცენტს მშრომელი გლეხები შეადგენენ. ახლა ისინი იშრომებენ თავისთვის და არა მემამულეებისა და კაპიტალისტებისათვის. ბოლოს, ჩვენს ქვეყანაში არის მრავალრიცხოვანი ინტელიგენცია, რომელსაც აგრეთვე წინათ სტანჯავდა უმუშევრობა, პლუტოკრატიული ხროვის რეაქციული პოლიტიკა.

ესტონეთში გატარებულია მსხვილი მრეწველობისა და ბანკების ნაციონალიზაცია. მუშები განთავისუფლდნენ კაპიტალისტური ექსპლუატაციისაგან, გახდნენ თავიანთი საწარმოების ბატონ-პატრონნი, სახელმწიფო პოლიტიკის ხელმძღვანელები. მას შემდეგ, რაც მიწა ხალხის საკუთრებად გამოცხადდა, უმიწო გლეხები, ღარიბი და საშუალო გლეხები განთავისუფლდნენ მიწის ექსპლუატატორებისა და სპეკულანტებისაგან: დიდი გამოსასყიდი გადასახდელებისაგან. რეაქციული ხროვის მხრივ ჩაგვრისაგან განთავისუფლდა მშრომელი ინტელიგენცია.

შემდეგ ამხ. ლაურისტინი ლაპარაკობს ესტონეთის კომუნისტური პარტიის წამყვან როლზე ესტონელი ხალხის განთავისუფლებისათვის ბრძოლაში. კომუნისტური პარტიის ავტორიტეტი დღითი-დღე იზრდება. კომპარტია ხელმძღვანელობდა ხალხის ბრძოლას განთავისუფლებისათვის და მან იგი გამარჯვებამდე მიიყვანა. იგი უნდა ხელმძღვანელობდეს ხალხის ბრძოლასაც კომუნიზმის გამარჯვებისათვის. პარტია უნდა დაეუფლოს **ლენინ-სტალინის** თეორიას, იგი უნდა იყოს მუშათა კლასის შტაბი, რომელიც უმუალოდ იქნება დაკავშირებული მუშათა ყველა ორგანიზაციასთან, უფართოეს უპარტიო მასებთან.

ესტონეთის კომუნისტური პარტია კონსტიტუციის პროექტის მიხედვით წარმოადგენს ერთიანერთ პოლიტიკურ პარტიას ჩვენს ქვეყანაში. ჩვენში უკვე აღარ ბატონობენ ხალხისადმი მტრულად განწყობილი კლასები, ამიტომ ჩვენში არ შეიძლება იყოს რამდენიმე პარტიაც. ამხანაგმა სტალინმა სთქვა, რომ სსრ კავშირში არის მხოლოდ ორი კლასი — მუშები და გლეხები, რომელთა ინტერესები არამც თუ მტრული არ არის, არამედ, პირიქით, ერთნაირია. ამიტომ სსრ კავშირში არ არსებობს ნიადაგი რამდენიმე პარტიისათვის. სსრ კავშირში არის ნიადაგი მხოლოდ ერთი პარტიისათვის—კომუნისტური პარტიისათვის, რომელიც თანმიმდევრობით და მტკიცედ იცავს მშრომელი ხალხის ინტერესებს. ეს სავსებით შეგვეხება ჩვენც. ჩვენ, ამხანაგებო, დავამყაროთ პროლეტარიატის დიქტატურა და ამან თავისი გამოხატულება უნდა ჰპოვოს კონსტიტუციაში.

ესტონეთში საბჭოთა წყობილების დამყარებიდან ლოგიკურად გამომდინარეობდა ჩვენებური ესტონეთის სს რესპუბლიკის შესვლა სსრ კავშირის შემადგენლობაში.

წინათ ესტონეთის ხალხები ეკონომიურად უცხოეთის კაპიტალზე იყვნენ დამოკიდებულნი. გლეხები ძამკიდებული იყვნენ საზღვარგარეთის ბაზრების კონიუნქტურაზე, ჩვენი სოფლის მეურნეობა ძლიერ დაქვეითდა. ჩვენს მუშას უნდა შეექმნა ზედმეტი ღირებულება უცხოეთისა და „თავისი“ კაპიტალისტებისათვის. ესტონეთის სახელმწიფო ხელისუფლებას კონტაქტი ჰქონდა დამყარებული უცხოელ იმპერიალისტებთან და არა ზრუნავდა მშრომელი ხალხის საარსებო ინტერესებისათვის. ისინი საბოტაჟს უწევდნენ ესტონეთსა და სსრ კავშირს შორის დადებულ ურთიერთდახმარების პაქტს და ომის ჩარცვლასაკენ უბიძგებდნენ ხალხს. ახლა ჩვენ თვითონ ვსწყვეტთ ჩვენს ბედს. ჩვენ ნებაყოფლობით შევედით მძლავრ საბჭოთა კავშირში, სადაც ყველა ხალხი თავის ცხოვრებას აშენებს თავისუფლად, უმჩაგვრელებოდ და უექსპლუატატორებოდ.

ჩვენ წარმოვადგენთ მოკავშირე რესპუბლიკას — დიადი საბჭოთა კავშირის ხალხთა ოჯახში თანასწორთა შორის თანასწორს. ეს ჩვენ გვაკისრებს გარკვეულ ვალდებულებებს და ამოცანებს, რომლებიც ჩვენ საკანონმდებლო წესით უნდა განვამტკიცოთ.

კონსტიტუციაში ასახულ უნდა იქნას ჩვენი რეალობა, ეკონომიური და პოლიტიკური განვითარების თავისებურებანი, როგორც ეს გაკეთებულია საბჭოთა კავშირში შემავალ ყველა სხვა რესპუბლიკაში.

როგორია რეალური ვითარება ჩვენს ქვეყანაში? ჩვენი მუშათა კლასი განთავისუფლებულია ექსპლუატატორებისაგან, მუშათა კლასი, გლეხები და მშრომელი ინტელიგენცია თვითონ მართავენ სახელმწიფოს და იბრძვიან კომუნიზმის გაბატონებისათვის. ნაციონალიზებული მრეწველობა, ბანკები, ტრანსპორტი უკვე წარმოადგენენ სოციალისტურ სექტორს. ჩვენ შეგვიძლია ვთქვათ, რომ მრეწველობის სოციალისტური სექტორი დაახლოებით 90 პროცენტს შეადგენს. ტრანსპორტი ნაციონალიზებულია 100 პროცენტით ისევე, როგორც ბანკები, სადაც მუშაობა უკვე ნორმალურად მიმდინარეობს.

სოფლად სოციალისტური სექტორი, ბუნებრივია, ისე დიდი არ არის, როგორც ქალაქში. თუ მხედველობაში მივიღებთ სახელმწიფო და კომუნალურ მეურნეობებს, მაშინ სოციალისტური სექტორი სოფლად დაახლოებით 10 პროცენტს შეადგენს. მაგრამ ჩვენ დანამდვილებით შეგვიძლია ვთქვათ, რომ უახლოეს მომავალში სოციალისტური სექტორი თან-გაიყოლიებს მთელი ჩვენი ქვეყნის ეკონომიკას.

დეპუტატები მჭუხარე ტაშით შეხვდნენ ამხ. ლაურისტინის განცხადებას, რომ ესტონეთი წარმოადგენს მუშათა და გლეხთა სოციალისტურ სახელმწიფოს.

— განთავისუფლებული ესტონელი ხალხი, — აცხადებს შემდეგ ამხ. ლაურისტინი, — წარმატებით განავითარებს თავის მატერიალურ და სულიერ ძალებს სტალინური კონსტიტუციის მზის ქვეშ.

ამ სიტყვებს დეპუტატები, ხანგრძლივი ტაშით უპასუხებენ.

შემდეგ დეპუტატმა **კადაკასმა** წაიკითხა ესტონეთის სს რესპუბლიკის კონსტიტუციის პროექტი.

ამხ. ლაურისტინის მოხსენების გამო გაცხოველებული კამათი გაიმართა. გამოვიდა 16 კაცი. თავის გამოსვლებში დეპუტატები **არბონი, ტიხანოვა და აბელსი** აღნიშნავდნენ, რომ კონსტიტუციის მიღება ესტონელი ხალხის ახალი ისტორიული გამარჯვებაა, რომ სტალინური კონსტიტუცია ესტონელი **ხალხისათვის** უზარმაზარ ეკონომიური და პოლიტიკური განვითარების თავისებურებანი, როგორც ეს გაკეთებულია საბჭოთა კავშირში შემავალ ყველა სხვა რესპუბლიკაში.

ამხ. **ტალინი,** 24 აგვისტო (საკდესი). დღეს, შუადღისას გაიხსნა ესტონეთის სს რესპუბლიკის სახელმწიფო სათათბიროს სესია. სესიამ მუშაობა დაიწყო იმ დღეებში, როდესაც სსრ კავშირის ხალხთა ძმურ ოჯახში მიღებული განთავისუფლებული ესტონელი ხალხი უდიდეს სიხარულს განიცდის, როდესაც იგი უკვე სდგამს პირველ ნაბიჯს იმ გზაზე, რომლითაც 22 წელზე მეტია ძლევამოსილად მიდის დიადი საბჭოთა ქვეყანა.

სესიის დღის წესრიგში სდგას სამი საკითხი:

1. სახელმწიფო სათათბიროს სრულუფლებიანი კომისიის მოხსენება იმის შესახებ, რომ სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს მეშვიდე სესიამ მიიღო გადაწყვეტილება საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკების კავშირში ესტონეთის საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკის მიღების თაობაზე.

2. სახელმწიფო სათათბიროს საკონსტიტუციო კომისიის მოხსენება ესტონეთის სს რესპუბლიკის კონსტიტუციის (ძირითადი კანონის) პროექტის შესახებ.

3. ესტონეთის სს რესპუბლიკის ხელისუფლების უმაღლესი ორგანოების შექმნა.

დღის წესრიგის პირველ საკითხზე გამოვიდა სრულუფლებიანი კომისიის თავმჯდომარე, რესპუბლიკის პრეზიდენტის მოვალეობის აღმსრულებელი, პრემიერ-მინისტრი იოჰანეს ვარესი. ამხ. ვარესმა, რომელსაც დეპუტატები გულთბილად შეხვდნენ, თავის სიტყვაში განაცხადა:

— სრულუფლებიანმა კომისიამ შეასრულა მისთვის დაკისრებული ამოცანა ისე, როგორც ეს ესტონეთის მშრომელ ხალხს სურდა. თქვენ იცით, თუ როგორი აღფრთოვანებით და ერთსულოვნობით მისცეს ხმა 1940 წლის 6 აგვისტოს სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს დეპუტატებმა ესტონეთის განთავისუფლებული ხალხის მიღებას საბჭოთა ხალხების მეგობრულ ოჯახში. ესტონეთის მშრომელები — საბჭოთა კავშირის —სოციალიზმის დიადი ქვეყნის სრულუფლებიანი მოქალაქენი არიან. ამ სახელწოდებას ჩვენ სიამაყით და პასუხისმგებლობის გრძნობით ვატარებთ. ჩვენ ვეცდებით გადავაქციოთ ესტონეთი მოწინავე მოკავშირე რესპუბლიკად.

ახლა ჩვენში სტალინური კონსტიტუციის მზე ბრწყინავს. 6 აგვისტოს დღე ესტონელი ხალხის ისტორიაში შევა, როგორც უდიდესი თარიღი. ჩვენ, სრულუფლებიანი კომისიის წევრები, ბედნიერი ვართ, რომ შევძელით ესტონეთის მშრომელი ხალხის ნება-სურვილის შესრულება.

— გაუმარჯოს ესტონეთის საბჭოთა სოციალისტურ რესპუბლიკას!

— გაუმარჯოს საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკების დიად კავშირს!

— გაუმარჯოს ხალხთა გენიალურ ბელადს ამხანაგ **სტალინს!**

დარბაზში ჰქუხს ოვაცია. დეპუტატები ტაშისცემით გამოხატავენ ესტონელი ხალხის მტკიცე მისწრაფებას საბჭოთა კავშირის ყველა ხალხთან ერთად იარონ სოციალიზმის გზით, გამოხატავენ უდიდეს სიყვარულსა და მადლობას ხალხთა დიდი ბელადის ამხანაგ **სტალინისადმი.**

დეპუტატ ამხ. **ა. აბენის** წინადადებით სახელმწიფო სათათბირომ ერთხმად მიიღო შემდეგი გადაწყვეტილება:

„მოისმინა რა სახელმწიფო სათათბიროს სრულუფლებიანი კომისიის ანგარიში იმის შესახებ, რომ სსრ კავშირის უმაღლესმა საბჭომ მიიღო გადაწყვეტილება სსრ კავშირის შემადგენლობაში ესტონეთის სს რესპუბლიკის მიღების შესახებ, სახელმწიფო სათათბირო სცნობს, რომ სრულუფლებიანმა კომისიამ შეასრულა ესტონეთის მშრომელი ხალხის ერთსულოვანი სურვილი“.

შემდეგ სახელმწიფო სათათბირო გადადის დღის წესრიგის მეორე პუნქტის განხილვაზე. ესტონეთის სს რესპუბლიკის კონსტიტუციის პროექტის შესახებ მოხსენებით გამოვიდა საკონსტიტუციო კომისიის თავმჯდომარე ამხ. **ი. ლაურისტინი,** რომელსაც დამსწრენი მჭუხარე ტაშით შეხვდნენ. ყველა დეპუტატმა დაძაბული ყურადღებით მოისმინა მისი საინტერესო, შინაარსიანი მოხსენება.

ამხ. ლაურისტინმა თავის მოხსენებაში აღნიშნა, რომ 1940 წლის 23 ივლისს სახელმწიფო სათათბირომ აირჩია საკონსტიტუციო კომისია ესტონეთის სს რესპუბლიკის კონსტიტუციის შესამუშავებლად. 20 დეპუტატის შემადგენლობით არჩეული კომისია მაშინვე შეუდგა მუშაობას და ამჟამად სახელმწიფო სათათბიროს განსახილველად და დასამტკიცებლად უდგენს კონსტიტუციის პროექტს.

— მშრომელები, — ამბობს ამხ. ლაურისტინი, — ესტონეთის სს რესპუბლიკის ძირითად მოსახლეობას წარმოადგენენ. ჩვენი ქვეყნის პოლიტიკურ და ეკონომიურ ცხოვრებაში მუშები წამყვან როლს ასრულებენ. წინათ ისინი იძულებული იყვნენ უმნიშვნელო ხელფასად ემუშავებათ, ტანჯვა-წამებაც განეცადათ პოლიტიკური და ეკონომიური ჩაგვრის გამო, მოკლებული იყვნენ კულტურული განვითარების საშუალებას და მხოლოდ იმაზე ჰფიქრობდნენ, როგორმე თავი გაეტანათ.

სოფლის მოსახლეობის დაახლოებით 80 პროცენტს მშრომელი გლეხები შეადგენენ. ახლა ისინი იშრომებენ თავისთვის და არა მემამულეებისა და კაპიტალისტებისათვის. ბოლოს, ჩვენს ქვეყანაში არის მრავალრიცხოვანი ინტელიგენცია, რომელსაც აგრეთვე წინათ სტანჯავდა უმუშევრობა, პლუტოკრატიული ხროვის რეაქციული პოლიტიკა.

ესტონეთში გატარებულია მსხვილი მრეწველობისა და ბანკების ნაციონალიზაცია. მუშები განთავისუფლდნენ კაპიტალისტური ექსპლუატაციისაგან, გახდნენ თავიანთი საწარმოების ბატონ-პატრონნი, სახელმწიფო პოლიტიკის ხელმძღვანელები. მას შემდეგ, რაც მიწა ხალხის საკუთრებად გამოცხადდა, უმიწო გლეხები, ღარიბი და საშუალო გლეხები განთავისუფლდნენ მიწის ექსპლუატატორებისა და სპეკულანტებისაგან: დიდი გამოსასყიდი გადასახდელებისაგან. რეაქციული ხროვის მხრივ ჩაგვრისაგან განთავისუფლდა მშრომელი ინტელიგენცია.

შემდეგ ამხ. ლაურისტინი ლაპარაკობს ესტონეთის კომუნისტური პარტიის წამყვან როლზე ესტონელი ხალხის განთავისუფლებისათვის ბრძოლაში. კომუნისტური პარტიის ავტორიტეტი დღითი-დღე იზრდება. კომპარტია ხელმძღვანელობდა ხალხის ბრძოლას განთავისუფლებისათვის და მან იგი გამარჯვებამდე მიიყვანა. იგი უნდა ხელმძღვანელობდეს ხალხის ბრძოლასაც კომუნიზმის გამარჯვებისათვის. პარტია უნდა დაეუფლოს **ლენინ-სტალინის** თეორიას, იგი უნდა იყოს მუშათა კლასის შტაბი, რომელიც უმუალოდ იქნება დაკავშირებული მუშათა ყველა ორგანიზაციასთან, უფართოეს უპარტიო მასებთან.

ესტონეთის კომუნისტური პარტია კონსტიტუციის პროექტის მიხედვით წარმოადგენს ერთიანერთ პოლიტიკურ პარტიას ჩვენს ქვეყანაში. ჩვენში უკვე აღარ ბატონობენ ხალხისადმი მტრულად განწყობილი კლასები, ამიტომ ჩვენში არ შეიძლება იყოს რამდენიმე პარტიაც. ამხანაგმა სტალინმა სთქვა, რომ სსრ კავშირში არის მხოლოდ ორი კლასი — მუშები და გლეხები, რომელთა ინტერესები არამც თუ მტრული არ არის, არამედ, პირიქით, ერთნაირია. ამიტომ სსრ კავშირში არ არსებობს ნიადაგი რამდენიმე პარტიისათვის. სსრ კავშირში არის ნიადაგი მხოლოდ ერთი პარტიისათვის—კომუნისტური პარტიისათვის, რომელიც თანმიმდევრობით და მტკიცედ იცავს მშრომელი ხალხის ინტერესებს. ეს სავსებით შეგვეხება ჩვენც. ჩვენ, ამხანაგებო, დავამყაროთ პროლეტარიატის დიქტატურა და ამან თავისი გამოხატულება უნდა ჰპოვოს კონსტიტუციაში.

ესტონეთში საბჭოთა წყობილების დამყარებიდან ლოგიკურად გამომდინარეობდა ჩვენებური ესტონეთის სს რესპუბლიკის შესვლა სსრ კავშირის შემადგენლობაში.

წინათ ესტონეთის ხალხები ეკონომიურად უცხოეთის კაპიტალზე იყვნენ დამოკიდებულნი. გლეხები ძამკიდებული იყვნენ საზღვარგარეთის ბაზრების კონიუნქტურაზე, ჩვენი სოფლის მეურნეობა ძლიერ დაქვეითდა. ჩვენს მუშას უნდა შეექმნა ზედმეტი ღირებულება უცხოეთისა და „თავისი“ კაპიტალისტებისათვის. ესტონეთის სახელმწიფო ხელისუფლებას კონტაქტი ჰქონდა დამყარებული უცხოელ იმპერიალისტებთან და არა ზრუნავდა მშრომელი ხალხის საარსებო ინტერესებისათვის. ისინი საბოტაჟს უწევდნენ ესტონეთსა და სსრ კავშირს შორის დადებულ ურთიერთდახმარების პაქტს და ომის ჩარცვლასაკენ უბიძგებდნენ ხალხს. ახლა ჩვენ თვითონ ვსწყვეტთ ჩვენს ბედს. ჩვენ ნებაყოფლობით შევედით მძლავრ საბჭოთა კავშირში, სადაც ყველა ხალხი თავის ცხოვრებას აშენებს თავისუფლად, უმჩაგვრელებოდ და უექსპლუატატორებოდ.

ჩვენ წარმოვადგენთ მოკავშირე რესპუბლიკას — დიადი საბჭოთა კავშირის ხალხთა ოჯახში თანასწორთა შორის თანასწორს. ეს ჩვენ გვაკისრებს გარკვეულ ვალდებულებებს და ამოცანებს, რომლებიც ჩვენ საკანონმდებლო წესით უნდა განვამტკიცოთ.

კონსტიტუციაში ასახულ უნდა იქნას ჩვენი რეალობა, ეკონომიური და პოლიტიკური განვითარების თავისებურებანი, როგორც ეს გაკეთებულია საბჭოთა კავშირში შემავალ ყველა სხვა რესპუბლიკაში.

როგორია რეალური ვითარება ჩვენს ქვეყანაში? ჩვენი მუშათა კლასი განთავისუფლებულია ექსპლუატატორებისაგან, მუშათა კლასი, გლეხები და მშრომელი ინტელიგენცია თვითონ მართავენ სახელმწიფოს და იბრძვიან კომუნიზმის გაბატონებისათვის. ნაციონალიზებული მრეწველობა, ბანკები, ტრანსპორტი უკვე წარმოადგენენ სოციალისტურ სექტორს. ჩვენ შეგვიძლია ვთქვათ, რომ მრეწველობის სოციალისტური სექტორი დაახლოებით 90 პროცენტს შეადგენს. ტრანსპორტი ნაციონალიზებულია 100 პროცენტით ისევე, როგორც ბანკები, სადაც მუშაობა უკვე ნორმალურად მიმდინარეობს.

სოფლად სოციალისტური სექტორი, ბუნებრივია, ისე დიდი არ არის, როგორც ქალაქში. თუ მხედველობაში მივიღებთ სახელმწიფო და კომუნალურ მეურნეობებს, მაშინ სოციალისტური სექტორი სოფლად დაახლოებით 10 პროცენტს შეადგენს. მაგრამ ჩვენ დანამდვილებით შეგვიძლია ვთქვათ, რომ უახლოეს მომავალში სოციალისტური სექტორი თან-გაიყოლიებს მთელი ჩვენი ქვეყნის ეკონომიკას.

დეპუტატები მჭუხარე ტაშით შეხვდნენ ამხ. ლაურისტინის განცხადებას, რომ ესტონეთი წარმოადგენს მუშათა და გლეხთა სოციალისტურ სახელმწიფოს.

— განთავისუფლებული ესტონელი ხალხი, — აცხადებს შემდეგ ამხ. ლაურისტინი, — წარმატებით განავითარებს თავის მატერიალურ და სულიერ ძალებს სტალინური კონსტიტუციის მზის ქვეშ.

ამ სიტყვებს დეპუტატები, ხანგრძლივი ტაშით უპასუხებენ.

შემდეგ დეპუტატმა **კადაკასმა** წაიკითხა ესტონეთის სს რესპუბლიკის კონსტიტუციის პროექტი.

ამხ. ლაურისტინის მოხსენების გამო გაცხოველებული კამათი გაიმართა. გამოვიდა 16 კაცი. თავის გამოსვლებში დეპუტატები **არბონი, ტიხანოვა და აბელსი** აღნიშნავდნენ, რომ კონსტიტუციის მიღება ესტონელი ხალხის ახალი ისტორიული გამარჯვებაა, რომ სტალინური კონსტიტუცია ესტონელი **ხალხისათვის** უზარმაზარ ეკონომიური და პოლიტიკური განვითარების თავისებურებანი, როგორც ეს გაკეთებულია საბჭოთა კავშირში შემავალ ყველა სხვა რესპუბლიკაში.

25 აგვისტოს დილის სხდომა

ტალინი, 25 აგვისტო (საკდესი). დღეს სახელმწიფო სათათბიროს დილის სხდომა დაიწყო საკონსტიტუციო კომისიის თავმჯდომარის ამხ. ი. ლაურისტინის საბოლოო სიტყვით.

— ჩამთში გამოსულმა ყველა დეპუტატმა, — ამბობს ამხ. ლაურისტინი, — ერთსულოვნად მოიწონა ესტონეთის სს რესპუბლიკის კონსტიტუციის პროექტი, რომელიც შემუშავებულია სტალინური კონსტიტუციის საფუძველზე. მე იმედი მაქვს, რომ სახელმწიფო სათათბირო დაამტკიცებს კონსტიტუციის წარმოდგენილ პროექტს.

— ამ კონსტიტუციის საფუძველზე, — განაგრძობს ამხ. ლაურისტინი, ფართო შესაძლებლობა შეიქმნება ესტონეთის სს რესპუბლიკის საწარმოო ძალთა შემდგომი განვითარებისათვის, სახალხო მეურნეობაში სოციალისტური ელემენტების განმტკიცებისათვის, ჩვენი კულტურის, ტექნიკის, ხელოვნებისა და მშრომელი მასების უმაგალითო აღმავლობისათვის.

დეპუტატები მჭუხარე ტაშით და „ვაშას“ ძახილით ხვდებიან ამხ. ლაურისტინის საბოლოო სიტყვებს, რომლებიც მიძღვნილია საყვარელი მასწავლებლისა და ხალხთა ბელადის ამხანაგ **სტალინისადმი.** დიდ ხანს არ სცხრება აღფრთოვანებული ოვაცია ამხანაგ **სტალინის** პატივსაცემად.

შემდეგ სახელმწიფო სათათბირომ თავების მიხედვით კენჭი უყარა ესტონეთის სს რესპუბლიკის კონსტიტუციის პროექტს, რომელიც წარმოდგენილია საკონსტიტუციო კომისიის მიერ.

ესტონეთის საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკის სახელმწიფო სათათბიროს ერთხმად, განსაკუთრებული აღფრთოვანებით მიიღო შემდეგი დადგენილება:

„ესტონეთის საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკის სახელმწიფო სათათბიროს სესია ადგენს:

დამტკიცდეს მოკავშირე ესტონეთის საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკის კონსტიტუციის (ძირითადი კანონის) პროექტი, რომელიც წარმოდგენილია სახელმწიფო სათათბიროს საკონსტიტუციო კომისიის მიერ“.

ყველა დეპუტატი ერთიანი აღტყინებით ფეხზე დგება. მძლავრი ოვაცია აზანზარებს ესტონეთის პარლამენტის კედლებს. გაისმის შეძახილები:

— გაუმარჯოს კომუნისტურ პარტიას!

— „ვაშა“ ამხანაგ **სტალინს!**

— გაუმარჯოს სტალინურ კონსტიტუციას!

ოვაცია დიდ ხანს გრძელდება. დეპუტატები დიდი აღფრთოვანებითა და აღტაცებით მღერიან „ინტერნაციონალს“.

მკრეხ ხნის შესვენების შემდეგ სახელმწიფო სათათბიროს სესია განაგრძობს მუშაობას. სიტყვა ეძლევა დეპუტატ ა. ვიიმერს. თავის სიტყვაში ამხ. ვიიმერი აჯამებს სახელმწიფო სათათბიროს მიერ ჩატარებული მუშაობის შედეგებს. იგი ამბობს, რომ ამ მოწვევის სახელმწიფო სათათბიროს მიერ ესტონეთის სს რესპუბლიკის ხალხის საკეთილდღეოდ ჩატარებული მუშაობა ფართო და ნაყოფიერია. ამ მუშაობის ცენტრში იდგა ადამიანი, მისი ინტერესები, მისი ბედნიერი ცხოვრება.

— ჩვენ ვაშენებთ ახალ ესტონეთს, — ამბობს ამხ. ვიიმერი, — ესტონეთს, რომელიც ბედნიერად ცხოვრობს სტალინის ეპოქაში, ესტონეთს, რომელიც ერთად ერთ ნამდვილ სამშობლოდ სცნობს სსრ კავშირის ყველა ხალხი.

ამხ. ვიიმერი ხაზს უსვამს ესტონეთის სს რესპუბლიკის ეკონომიური განვითარების ისეთ ფაქტებს, როგორიცაა ინდუსტრიული პროდუქციის ზრდა, ელექტროენერგიის წარმოების ზრდა, ნავთობის მოპოვების ზრდა, ნავთობის გადამამუშავებელი ინდუსტრიის ზრდა, სოფლის მეურნეობის ზრდა, ხალხის კეთილდღეობის ზრდა.

— ჩვენ ვაშენებთ ახალ ესტონეთს, — ამბობს ამხ. ვიიმერი, — ესტონეთს, რომელიც ბედნიერად ცხოვრობს სტალინის ეპოქაში, ესტონეთს, რომელიც ერთად ერთ ნამდვილ სამშობლოდ სცნობს სსრ კავშირის ყველა ხალხი.

ამხ. ვიიმერი აჯამებს სახელმწიფო სათათბიროს მიერ ჩატარებული მუშაობის შედეგებს. იგი ამბობს, რომ ამ მოწვევის სახელმწიფო სათათბიროს მიერ ესტონეთის სს რესპუბლიკის ხალხის საკეთილდღეოდ ჩატარებული მუშაობა ფართო და ნაყოფიერია. ამ მუშაობის ცენტრში იდგა ადამიანი, მისი ინტერესები, მისი ბედნიერი ცხოვრება

ვამოწმებთ სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის 26 ივნისის და 10 ივლისის ბრძანებულებების შესრულებას

ჯიუტი გამცდენები, გაჭიანურებული საქმეები და უდარდელი დირექტორი

„გაშვებულ იქნას მორიგ შვებულებაში მონტიორი გ. სააკიანი ა. წ. 8 აგვისტოდან 23 აგვისტომდე და 23 აგვისტოდან გაშვებულ იქნას უჯამაგირო შვებულებაში ოცი დღით, ზ. ჯავახიშვილი განთავისუფლდეს სამუშაოდან ხუთი დღით უჯამაგიროთ პასპორტის საკითხის მოგვარების გამო, მ. ჩატალიანი განთავისუფლდეს სამუშაოდან მისი კოლმეურნეობაში წასვლის გამო, განთავისუფლდეს პ. პოპოვი მუდმივ საცხოვრებელ ადგილზე გამგზავრების გამო“. და ასე... სათვალავი არა აქვს „საპატიო მიზეზით“ განთავისუფლებულთ.

ეს სტრიქონები უცვლელად ამოწერილია ღრმაღელის აგურის მექანიზებული ქარხნის ბრძანებათა წიგნიდან. ამ ბრძანებებს ხელს აწერს ქარხნის დირექტორი აკ. შაფათავა.

ზოგი იტყვის: ჭარბი მუშა-ხელი ჰყავს ალბათ ქარხანას და დირექტორიც ათავისუფლებს მუშებსო. მართლა ასეა სინამდვილეში?

ქარხანამ აგურის დამზადების ნახევარი წლის გეგმა 81,9 პროცენტით შეასრულა, ივლისში საერთო პროდუქციის 88,6 პროცენტი გამოუშვა, ხოლო აგვისტოს ორი დეკადის გეგმა 56 პროცენტით შეასრულა. ერთი აგრეგატი უმოქმედოდ დგას, საშრობები დაუცლელია და ყველაფერი ეს მუშა-ხელის ნაკლებობით აიხსნება.

ასეთ პირობებში გასაოცარია ამხ. შაფათავას საქციელი—იგი თავისი ნება-სურვილით ათავისუფლებს მუშებს წარმოებიდან, აძლევს მათ უხელფასო შვებულებას. ხომ არ ფიქრობს ამხ. შაფათავა, რომ ამით ანხორციელებს სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის 26 ივნისის ბრძანებულებას? რა შეიძლება ეწოდოს ამას, თუ არა დირექტორის მავნე თვითნებობა, უპასუხისმგებლობა და დაუდევრობა?

წარმოების დეზორგანიზატორმა რ. ხუბაშვილმა 20 ივლისს მიატოვა სამუშაო, გულკეთილმა დირექტორმა იგი პასუხისგებაში არ მისცა, ხუბაშვილმაც იხეტიალა აქეთ-იქით და რამდენიმე დღის შემდეგ ისევ დაბრუნდა ქარხანაში. ცოტა წაიმუშავა და დასწერა განცხადება: კოლმეურნეობაში წასვლის გამო გამათავისუფლეთ სამუშაოდანო... დირექტორმაც ხათრი არ გაუტეხა ხუბაშვილს, არც აცივა, არც აცხელა და განცხადებას დაადო რეზოლუცია: „განთავისუფლდეს 9 აგვისტოდან“. უფრო გასაკვირველი ის არის, რომ რ. ხუბაშვილი ახლაც უსაქმოდ დასეირნობს ნაძალადევში. ასეთი ფაქტი კი ერთი და ორი როდია. სამუშაოს გამცდენის მუშა გ. გუდურაშვილის საქმე 28 ივლისს გადაეცა სასამართლოს. საქმე გარჩეულიც არ იყო, რომ 14 აგვისტოს მან სულ მიატოვა სამუშაო. დირექტორს დღესაც არ გახსენებია სამუშაოს თვითნებურად მიმტოვებელი გუდურაშვილის სამართალში მიცემა.

ო. სილენკომ 12 აგვისტოს სამუშაო მიატოვა და სადღაც გაიქცა. უპასუხისმგებლო აღმრიცხველმა ეს ამბავი უდარდელ დირექტორს მხოლოდ 21 აგვისტოს აცნობა. საქმის ძიება კი დღესაც არ არის აღძრული.

აქვე არ შეიძლება გვერდი ავუაროთ ლენინის სახელობის რაიონის პირველი უბნის სახალხო სასამართლოს მოუქნელ მუშაობას. აქ შრომის დეზორგანიზატორებზე აღძრული საქმეების გარჩევას თითქმის ერთი თვე აგვიანდება ხოლმე. აგურის მექანიზებული ქარხნის 11 დეზორგანიზატორიდან მხოლოდ ორის საქმე გაარჩიეს, დანარჩენთა დასჯა კი ჭიანურდება.

სურათი სრული არ იქნება, თუ არაფერი ვთქვით ქარხნის პარტორგანიზაციის მუშაობაზე, იმაზე, თუ როგორ ანხორციელებს იგი კონტროლს 26 ივნისის ბრძანებულების გატარებაზე. აქ არ შეიძლება აზრთა სხვადასხვაობა იყოს. უდავოა, რომ ქარხნის პარტორგანიზაციას ეს საქმე დაავიწყდა. პარტბიუროს მდივნის მოადგილე ამხ. სოლოღაშვილი გეტყვით ზოგ დეზორგანიზატორზე — გამცდენსა და დამგვიანებლებზე იმდენად, რამდენადაც ის თვითონ არის აღმრიცხველი. მაგრამ თუ რა კეთდება ან ფუჭდება ამის შემდეგ, ეს უკვე აღარ იცის.

მუშა გ. ტოპეშაშვილმა 19 ივლისს სამუშაო თვითნებურად მიატოვა, „რად მინდა მუშაობა, სოფელში უნდა წავიდეო“. როგორც ამბობენ ტოპეშაშვილი ახლაც თბილისშია. კითხვაზე, პასუხისგებაში მისცეს თუ არა იგი, ამხ. სოლოღაშვილმა გვითხრა:—ეს კი აღარ ვიცი, ამაზე დირექტორი გეტყვის, იმას შენ გაუწიე კონტროლიო.

ამხ. სოლოღაშვილი მოვალეა იცოდეს, რომ სწორედ პარტორგანიზაცია უნდა უწევდეს კონტროლს ადმინისტრაციის საქმიანობას, მით უმეტეს ახლა, როცა საქმე ეხება 26 ივნისის ბრძანებულების განუხრელად შესრულებას.

პარტბიუროს წევრი, შოფერი დ. კეკელია სამუშაოდან გაათავისუფლეს, რადგან თითქოს ავად იყო და არ შეეძლო მანქანაზე მუშაობა. ახლა დ. კეკელია სხვაგან მუშაობს შოფრად. პარტორგანიზაცია ამაზე ზომებს არ ღებულობს. კეკელიამ რომ რაღაც „პოლიტიკა“ იხმარა, ეს ფაქტია, მაგრამ რა ვუყოთო — გულუბრყვილოდ და უპასუხისმგებლოდ აცხადებს ამხ. სოლოღაშვილი.

აქ ჯერ ვერ მოიცალეს პარტიულ კრებაზე განეხილათ 26 ივნისის ბრძანებულების შესრულების საკითხი. მხოლოდ 31 ივლისს, როდესაც მოისმინეს მოხსენება 6 თვის გეგმის შესრულების შედეგებზე და დასახეს ღონისძიებები, შრომის დისციპლინაზე ასეთი წყალ-წყალა მუხლი შეიტანეს: „სამუშაო დღის შემჭიდროება ჯერ კიდევ არ არის დაყენებული თავის სიმაღლეზე. ამისათვის გაძლიერდეს ხელმძღვანელობა საამქროს უფროსების და ცვლის ინჟინრების მიერ, რათა მოხდეს სამუშაო დღის სრული და ნორმალური დატვირთვა“. ეს იყო და ეს. ამით დაამთავრეს ყველაფერი.

უდავოდ უნდა მივიჩნიოთ, რომ აგურის მექანიზებულ ქარხანაში ყველაფერი რიგზე არ არის. ქარხანაში არ არის ჯანსაღი ატმოსფერო. ქარხნის დირექტორი ცოტას ფიქრობს ქარხნის ნორმალურ მუშაობაზე. პარტორგანიზაციის კონტროლი ძალიან მოისუსტებს.

საქ. კ. პ. (ბ) ლენინის სახელობის რაიკომმა და საქ. სსრ სახკომსაბჭოსთან არსებულმა საშენ მასალათა მრეწველობის მთავარმა სამმართველომ საფუძვლიანად უნდა შეისწავლონ ქარხნის მუშაობა და სათანადოდ დასაჯონ ქარხნის თვითნება და უდარდელი ხელმძღვანელები.

პ. ჭიოკაძე

კომუნისტებისა და კომკავშირელების დასჯას გაურბიან

(ქუთაისი, „კომუნისტის“ კორესპონდენტისაგან)

ქუთაისის კიროვის სახელობის სამკერვალო ფაბრიკის მექანიკოსმა ბიქტორ ბალავაძემ 6 ივლისს ერთი საათით დააგვიანა სამსახურში გამოცხადება.

ფაბრიკის მუშა - მოსამსახურეთა ძირითად მასას ეს ფაქტი ეუცხოვა.

— კომუნისტს არ აპატიებენ ასეთ მოქმედებას, მას მკაცრად დასჯიანო, — ამბობდნენ ფაბრიკის მუშა-მოსამსახურენი.

ფაბრიკის პარტბიუროში კი ასეთ აზრს რატომღაც არ იზიარებდნენ. იქ სულ სხვა კითხვა წამოიჭრა:

— ჩაითვლება თუ არა ამხ. ბალავაძე წარმოების დეზორგანიზატორად?

და იქვე უპასუხებდნენ:

— არა, მას ხომ შეგნებულად არ დაუგვიანია სამუშაოზე?

15 ივლისს გამცდენი ბ. ბალავაძე ქუთაისის მესამე უბნის სახალხო სასამართლოს წინაშე წარსდგა. მას 5 თვის იძულებითი მუშაობა მიესაჯა ხელფასიდან 20 პროცენტის დაკავებით.

ყველა მოელოდა, რომ კომუნისტგამცდენის საკითხს ამის შემდეგ მაინც გახდიდნენ მსჯელობის საგნად ფაბრიკის პარტბიუროში, მაგრამ ასე არ მოხდა. პარტბიუროს მდივნის მოადგილემ ამხ. ი. ბეშკენაძემ ეს საჭიროდ არ მიიჩნია.

20 ივლისს საქ. კ. პ. (ბ) ქუთაისის ქალაქკომი პარტბიუროს სხელზე ასეთი შინაარსის მიმართვას გზავნის: „ამასთან ერთად გიგზავნით სახალხო სასამართლოს განაჩენს პარტწევრ ბ. ბ. ბალავაძის შესახებ. გავალებთ განიხილოთ მისი საკითხი პარტიულ ორგანიზაციაში, რის შემდეგ თქვენი დადგენილება და მასალები გამოუგზავნეთ ქალაქკომს“.

23 ივლისს სამუშაოზე დაბრუნდა პარტბიუროს მდივანი ამხ. გ. რობაქიძე. იგი მხოლოდ გაეცნო ქალაქკომის აღნიშნულ მიმართვას, პრაქტიკული ნაბიჯი კი არ გადაუდგამს, არ დაუყენებია საკითხი პარტორგანიზაციის წინაშე. ამჟამად კომუნისტი ბ. ბალავაძე ერთთვიან შვებულებაშია, და წაღვერში ისვენებს, ამ მიზეზით მის საკითხს ვერ ვიხილავთო, — იმართლებენ თავს პარტბიუროს ხელმძღვანელები. სად იყვნენ ივლისში?

პარტბიურო დღემდე მთელი სერიოზულობით არ ანხორციელებს კონტროლს შრომის ახალი კანონის გატარების საქმეზე. ეს იქიდანაც სჩანს, რომ 26 ივნისის ბრძანებულების გატარების საკითხი პარტორგანიზაციის კრებაზე პირველად მხოლოდ 15 აგვისტოს დაისვა და ისიც საქ. კ. პ. (ბ) ქუთაისის საქალაქო კომიტეტის მე-4 პლენუმის მითითების შემდეგ. კრებამ იმსჯელა კომუნისტებზე, რომლებმაც დაარღვიეს შრომის დისციპლინა, სასჯელი კი არცერთ მათგანს არ გამოუტანია.

ფაბრიკის კომკავშირული კომიტეტიც გულჩვილ დამოკიდებულებას იჩენს შრომის დეზორგანიზატორ კომკავშირელებისადმი. 1 აგვისტოს კომკავშირულმა კომიტეტმა მოისმინა კომიტეტის მდივნის ამხ. ბასილაძის მოხსენება 26 ივნისის ბრძანებულების გატარებისა და მასში კომკავშირელთა მონაწილეობის შესახებ. ამ საკითხზე მიღებულ კარგა მოზრდილ დადგენილებაში ზოგადი მსჯელობის გარდა ვერაფერს ნახავთ. იგი არავის ავალებს რასმე, ხოლო კომკავშირელ ლუბა ბობოხიძეს, რომელიც სამუშაოზე ზედიზედ სამჯერ დაგვიანებისათვის პასუხისგებაში მისცეს, კომიტეტმა უკანასკნელი გაფრთხილება აკმარა. დანარჩენებს კი (ფურცხვანიძეს, ცქიტიშვილს და სხვ.) — საყვედური. დადგენილებაში ერთი სიტყვაც არ არის ნათქვამი კომკავშირელ გუგული კილაძის შესახებ, რომელმაც 17 ივლისს სამუშაო გააცდინა. ამხ. ბასილაძე სასამართლოს განაჩენს უცდის, ვნახოთ, სასამართლო რას მიუსჯისო.

13 აგვისტოს იმავე კომკავშირელმა გუგული კილაძემ კომკავშირის სახელგამტეხი საქციელი—ქურდობა ჩაიდინა; მუშაობის დამთავრების შემდეგ, ფაბრიკიდან 1 ცალი შარვალი გაიტანა. საკვირველია, მაგრამ ფაქტია, რომ ფაბრიკის კომკავშირულ კომიტეტს არც ამის შემდეგ განუხილავს კომკავშირიდან კილაძის გარიცხვის საკითხი.

როდემდის უნდათ განაგრძონ ასე მუშაობა ფაბრიკის პარტიულ და კომკავშირულ ორგანიზაციათა ხელმძღვანელებს?

ზ. ყურაშვილი

საზამთროები, პამიდორი და გაცდენილი საათები

ამბავი დაიწყო სრულიად უბრალოდ. 24 აგვისტოს, 5 საათი რომ შესრულდა, რედაქციის ტელეფონმა დარეკა. გვატყობინებდნენ: თბილისის საბჭოს წყალსადენის ტრესტში საზამთროები და პამიდორი მოიტანეს, თანამშრომლები მას სამუშაო საათებში ინაწილებენო.

საინტერესო სიგნალი იყო. გადავწყვიტეთ ამ ფაქტის ადგილზე შემოწმება.

5 საათსა და 35 წუთზე აღნიშნულ დაწესებულებაში ვიყავით. თანამშრომლების ნაწილი უკვე წასულიყო, ზოგნი კი პამიდორითა და საზამთროებით დატვირთულნი სტოვებდნენ სამუშაოს...

ოთახები დავათვალიერეთ. მაგიდები და იატაკი სავსე იყო საზამთროების ნაჭრებით, პამიდორის ნარჩენებით. ეტყობოდა დიდი „ოპერაციები“ იყო აქ ჩატარებული. მერე რა მოხდაო — სთქვეს იქ გულდამშვიდებით.

მათი აზრით ასეთი „ჰიგიენა“ ნორმალურია საბჭოთა დაწესებულებისათვის. აი, როგორ ესმით თურმე მათ საბჭოთა დაწესებულების კულტურა!

მაგრამ საქმის არსებითს მხარეს ნუ ავცდებით. ვილაპარაკოთ იმაზე თუ როგორ „იყენებენ“ აქ სამუშაო დროს, როგორ არის „დატვირთული“ სამუშაო დღის ყოველი წუთი.

24 აგვისტოს, ტრესტის თანამშრომელთა სიხარულს საზღვარი არ ჰქონდა. ჯერ 12 საათი არც კი შესრულებულიყო და მანქანა № 6597 დატვირთული მოადგა ტრესტის შენობას. ნატახტარის მეურნეობიდან საზამთროები და პამიდორი მოიტანეს. იგი თანამშრომლებისათვის უნდა გაენაწილებინათ.

თანამშრომლებზე ზრუნვა, თანამშრომელთა პატივისცემა მისასალმებელი მოვლენაა. ამას სადავოდ არავინ გახდის, მაგრამ სამწუხარო და ყოვლად გაუმართლებელი ისაა, რომ საზამთროებისა და პამიდორის დარიგება სამუშაო საათებში (4 საათიდან) დაიწყეს. 200 კილოგრამი საზამთროს და 80 კილოგრამი პამიდორის გაცემა რამდენიმე საათს გაგრძელდა. თანამშრომელთა დიდი უმრავლესობა (აქ სულ 45 კაცი მუშაობს) მოცდა, სამუშაო დრო გაიფლანგა.

ყველაზე მოუთმენელი და აღმაშფოთებელი ისაა, რომ ამ ამბავს თვით ტრესტის მმართველი ამხ. ი. გელეიშვილი და პარტბიუროს მდივანი ამხ. მ. ღლონტი სრულიად გულდამშვიდებით უყურებდნენ. ამბობენ, მათი „ჩარევა“ იმით განისაზღვრა, რომ გულდასმით აირჩიეს სახლში წასაღები საზამთროებიო.

ზოგი ამხანაგი თვალებს გვიხვევდა და გვიმტკიცებდა, რომ ყველაფერი ეს 5 საათისა და 30 წუთის შემდეგ მოხდაო. მაგრამ როგორ! ვიმეორებთ, ჩვენ ადგილზე 5 საათსა და 35 წუთზე ვიყავით და მთელი „ოპერაციები“ უკვე დამთავრებული იყო. გამოდის, რომ 5 წუთში მოხდა ყველაფერი ეს. დაუჯერებელი ამბავია, მტკნარი სიცრუეა! უბრალო არითმეტიკული ანგარიში საფუძველს აცლის, სასაცილოდ ხდის ამ მტკიცებას.

არ შეიძლება ითქვას, რომ ამ ამხანაგებმა არ იციან სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის 26 ივნისის ბრძანებულება და, თუ იციან, კითხვა იბადება: რატომ არღვევენ შრომის დისციპლინას, რატომ ფლანგავენ სამუშაო დროს?

ვფიქრობთ, რომ ამ ამბით დაინტერესდება რაიპროკურორი და სათანადოდ დასჯის სამუშაო დროის მფლანგველებს.

ზ. საკარული
ჯ. აბრამია

გამცდენი კომუნისტები და კომკავშირელები დაუსჯელი დაჩიან

(ლანჩხუთი, ტელეფონით „კომუნისტის“ კორესპონდენტისაგან)

სამუშაო დღე დაიწყო. ლანჩხუთის მტს-ის ტრაქტორისტები გაცხოველებით მუშაობენ, რათა რაც შეიძლება ადრე დაამთავრონ სასოფლო-სამეურნეო მანქანების რემონტი და მოსავლის აღებას მოემზადებული შეხვდნენ. კომუნისტი დავით ორაგველიძე კი არ სჩანს. მთელი დღე გავიდა, მაგრამ იგი სამუშაოზე არ გამოცხადებულა. მტს-ის დირექციამ ორაგველიძე, როგორც გამცდენი, გადასცა სახალხო სასამართლოს. სასამართლომ მას ორი თვით იძულებითი მუშაობა მიუსაჯა ხელფასიდან 20 პროცენტის დაქვითვით. მოსალოდნელი იყო, რომ პარტიული ორგანიზაციის მდივანი ამხ. აფხაიძე ამ საკითხს სათანადოდ გამოეხმაურებოდა, შრომის დეზორგანიზატორ ორაგველიძის საკითხს კომუნისტების კრებაზე დასვამდა. მაგრამ პარტორგანიზაციაში დღემდე სდუმან.

სამუშაო საათების დაწყების შემდეგ მომხმარებლები უცდიან ქალაქის კოოპერატივის საეაჭროს გამყიდველს, კომკავშირელ მოსე კუკულაძეს, მაგრამ იგი არსად სჩანს. როგორც იქნა, საათნახევრით დაგვიანების შემდეგ მოვიდა. გამცდენის საქმე სასამართლოს გადასცეს. სასამართლომ მას 2 თვით იძულებითი მუშაობა მიუსაჯა. კომკავშირის კომიტეტის მდივანს ა. სარჯველაძეს როცა შევეკითხეთ, განიხილა თუ არა კუკულაძის საქმე, მან გულუბრყვილოდ განაცხადა, რა ვქნა ახლა, რომ კრება მქონდა, არ მოვიდა, მომავალ კრებაზე მის საკითხს უეჭველად განვიხილავო. ასევე გააცდინეს სამუშაო სუფსის ნავთსაძიებელი უბნის კომკავშირელებმა ა. შენგელიამ, გ. იუიცამ, მოსე გოგვაძემ. სასამართლომ მათ 2 თვით იძულებითი მუშაობა მიუსაჯა, კომკავშირის კომიტეტს კი მათზე არ უმსჯელნია.

ვ. მექვაბიშვილი

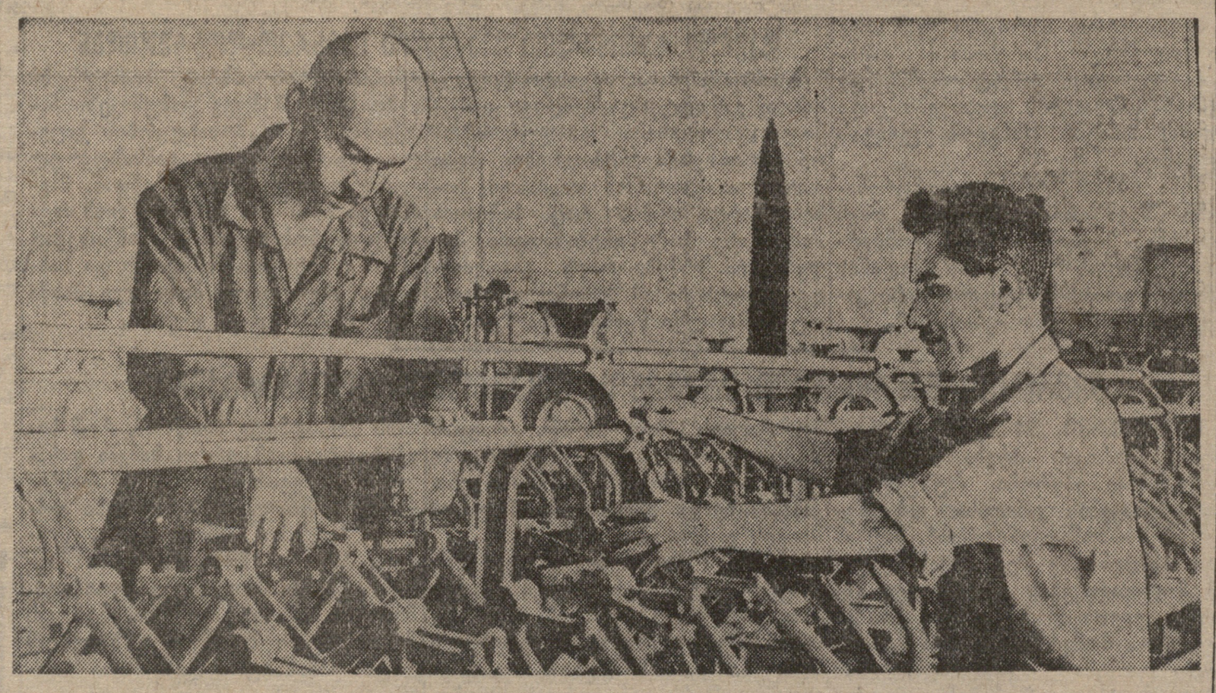

თბილისის 26 კომუნარის სახ. ქარხნის სტახანოველები ი. ისაევი (მარცხნივ) და ა. საფაროვი.
ფოტო ვლ. გინზბურგისა

ა. ხუციშვილი

საქ. კ. პ. (ბ) ქარელის რაიკომის მდივანი

შრომის მჯიღე დისციპლინისათვის კოლმეურნეობებში

ჩვენი ქვეყნის სოციალისტური სოფლის მეურნეობა სწრაფად იზრდება და მტკიცდება. კოლმეურნეობებში ყოველდღიურად იზრდებიან და მრავლდებიან მაღალი საკოლმეურნეო მოსავლის ოსტატები, რომლებიც ყოველწლიურად ადიდებენ საზოგადოებრივი მეურნეობის მოსავალსა და შემოსავალს.

სასოფლო-სამეურნეო არტელის სტალინური წესდებისა და „კოლმეურნეობათა საზოგადოებრივი მიწების განიავებისაგან დაცვის ღონისძიებათა შესახებ“ საქ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტისა და სსრ კავშირის სახალხო კომისართა საბჭოს 1939 წლის 27 მაისის დადგენილების განუხრელად გატარების შედეგად კოლმეურნეობები კიდევ უფრო განმტკიცდნენ მეურნეობრივ-ორგანიზაციულად. ყველა ამას ნათლად მოწმობს სრულიად-საკავშირო სასოფლო-სამეურნეო გამოფენა.

შრომის მოწესრიგებით და კოლმეურნეთა შორის შრომის დისციპლინის განმტკიცებით ქარელის რაიონის ბევრმა კოლმეურნეობამ საგრძნობ წარმატებებს მიაღწია სასოფლო - სამეურნეო სამუშაოების დროულად და მაღალხარისხოვნად შესრულების საქმეში.

ქარელის რაიონის კოლმეურნეობათა შორის მოწინავეთა რიგებშია სოფ. ჭანდრების კოლმეურნეობა (თავმჯდომარე — შ. კოპაძე). ამხ. კოპაძე ამ კოლმეურნეობაში 10 წელზე მეტია გამგეობის თავმჯდომარედ მუშაობს. იგი კარგად იცნობს თვითეფულ კოლმეურნეს, რაც ხელს უწყობს საკოლმეურნეო სამუშაოებზე მათს განაწილებას უნარისა და ცოდნის მიხედვით. კოლმეურნეობაში დიდი ყურადღება ექცევა შრომის მოწესრიგებას. აქ თვითეულ ბრიგადაში 40-მდე მუშა-ხელია, ხოლო რგოლში 7-8 მუშა-ხელი. ცალკეულ ბრიგადებსა და რგოლებზე მიმაგრებულია როგორც კოლმეურნეობის საერთო ფართობი, ისე გამწევი ძალა და მანქანა-იარაღები. თავმჯდომარე პირადად ამოწერებს ბრიგადებისა და რგოლების მიერ შესრულებული სამუშაოების ხარისხს და იბარებს მას აქტებით. საკოლმეურნეო ბრიგადებსა, რგოლებსა და კოლმეურნეებს შორის გაშლილია სოციალისტური შეჯიბრება. შეჯიბრების მიმდინარეობის შედეგებს პერიოდულად ამოწერებს კოლმეურნეობის გამგეობა და აცნობს კოლმეურნეთა საერთო კრებას. თვით კოლმეურნეობა სოციალისტურ შეჯიბრებაში ჩაბმულია კასპის რაიონის სოფ. ნოსტეს კოლმეურნეობასთან.

ყველა ამის შედეგად ჭანდრების კოლმეურნეობამ 1939 და 1940 წლებში მოიპოვა სრულიად-საკავშირო სასოფლო-სამეურნეო გამოფენის მონაწილის საპატიო უფლება. გარდა ამისა, იგი შაქრის ჭარხლის მაღალი მოსავლის მიღებისათვის მთავარი საგამოფენო კომიტეტის მიერ 1939 წელს დაჯილდოებულ იქნა მეორე ხარისხის დიპლომით, 5 ათასი მანეთით და მოტოციკლით. ახლა ჭანდრელი კოლმეურნენი დიდი ენტუზიაზმით ემზადებიან 1941 წ. სრულიად-საკავშირო სასოფლო-სამეურნეო გამოფენისათვის.

შრომა კარგად არის მოწყობილი სოფ. ყინწვისის მე-17 პარტყრილობის სახელობის კოლმეურნეობაში (თავმჯდომარე — კ. ბერაძე). აქ კოლმეურნეები ყველანი ერთსულოვნად იბრძვიან შრომის მაღალი ნაყოფიერებისათვის. კოლმეურნეობის მეორე ბრიგადამ (ბრიგადირი — გ. კაბისაშვილი) კოლმეურნეობაში მუშაობის სტახანოვური მეთოდის ფართოდ დანერგვით მიმდინარე წელს საშუალოდ ჰექტარზე 17 ცენტნერი მარცვლეული მიიღო. წელსაც აღნიშნულ ბრიგადაზე მიმაგრებული შაქრის ჭარხლის ნაკვეთი კარგად არის დამუშავებული და უხვ მოსავალს გვპირდება.

ასევე კარგად მუშაობენ სოფ. ზემო-ხვედურეთის კოლმეურნეობა „ლენინის ანდერძი“, ტახტის-ძირის კოლმეურნეობა „პირველი მაისი“ და სხვ.

მაგრამ რაიონის ყველა კოლმეურნეობაში ასეთი მდგომარეობა როდია. ზოგიერთ კოლმეურნეობაში მოუწესრიგებელია შრომა, ბრიგადებსა და რგოლებზე მიმაგრებული არ არის ფართობები და საწარმოო საშუალებანი. კოლმეურნეთა შორის დაბალია შრომის დისციპლინა. არ ხდება ბრიგადების, რგოლებისა და ცალკეულ კოლმეურნეთა მიერ შესრულებულ სამუშაოთა აღრიცხვა და მისი ხარისხის შემოწმება, რაც საგრძნობლად ამცირებს მიცემულ სამუშაოთა მაღალხარისხოვნად შესრულებისათვის პასუხისმგებლობის გრძნობას. აქ გამგეობის მიერ არც ბრიგადების მიერ შესრულებულ სამუშაოთა მიღება ხდება. კოლმეურნეობები არ მუშაობენ დღის განმავლობაში მთელი დატვირთვით, დილით მხოლოდ 9-10 საათზე გამოდიან სამუშაოზე და საღამოს ადრე ანებებენ თავს (სოფ. ჯაგარაანთ-კარის კოლმეურნეობა „წინ ნაბიჯი“, „უდატყეს კოლმეურნეობა „პირველი მაისი“, კოდავარდის კოლმეურნეობა „მეორე ხუთწლედი“, ორობძალის კოლმეურნეობა „გლეხის ოჯახი“).

საჭიროა კოლმეურნეობებში ბრიგადები და რგოლები დაკომპლექტდეს იმგვარად, რომ თვითეულ ბრიგადაში იყოს არა უმეტეს 25-30 და რგოლებში არა უმეტეს 8-10 მუშა-ხელისა. ბრიგადებსა და რგოლებზე მიმაგრებულ უნდა იქნას კოლმეურნეობის მთელი სათესი ფართობი, გამწევი ძალა და მანქანა-იარაღები სათანადო აქტით. ბრიგადებისა და რგოლებისათვის მიცემულ საწარმოო დავალებათა შესრულების შედეგებს პერიოდულად უნდა ამოწერებდეს კოლმეურნეობის გამგეობა და აძლევდეს მითითებებს შემდგომი მუშაობისათვის. დილით მუშაობის დაწყების წინ უნდა ტარდებოდეს 10-15-წუთიანი საუბრები ცალკეულ ბრიგადებსა, რგოლებსა და კოლმეურნეებზე დღიურ დავალებათა მიცემისათვის. ასეთივე საუბარი საჭიროა მოეწყოს საღამოსაც, სამუშაოს დამთავრების შემდეგ, მიცემულ დღიურ დავალებათა შესრულების შესაჯამებლად.

კოლმეურნეთა შორის მასობრივი პოლიტიკური მუშაობის ფართოდ გაშლით უნდა განვამტკიცოთ შრომის დისციპლინა და მივაღწიოთ იმას, რომ კოლმეურნეები დანიშნულ დროზე ორგანიზებულად გავიდნენ სამუშაოზე და მუშაობდნენ მთელი დატვირთვით.

კოლმეურნეთა შორის გაშლილი სოციალისტური შეჯიბრება შრომის ნაყოფიერების ახალ-ახალ შესაძლებლობებს იძლევა. ამავე დროს გამომუშავების არსებული ნორმები მოძველებულია. საჭიროა მათი გადასინჯვა და პერიოდულად დაზუსტება. უნდა მოწესრიგდეს კოლმეურნეთა მიერ გამომუშავებული შრომადღეების აღრიცხვა და შრომის წიგნაკებში მისი ჩაწერა ყოველ ხუთ დღეში ერთხელ.

ზოგიერთ კოლმეურნეობაში დაუშვებლად გაიზარდა ფიზიკური სამუშაოსაგან განთავისუფლებულთა რიცხვი, რაც შრომადღეების უსაფუძვლოდ გაზრდას იწვევს და ზარალს აყენებს კოლმეურნეობას. მაგალითად, სოფ. დირბის ვოროშილოვის სახელობის კოლმეურნეობაში ფიზიკური სამუშაოსაგან განთავისუფლებულია 31 ამხანაგი. ქარელის მესამე ინტერნაციონალის სახელობის კოლმეურნეობაში ფიზიკურ სამუშაოსაგან განთავისუფლებულია 25 ამხანაგი. სოფ. რუისის წინა-უბნის კოლმეურნეობაში 390 მუშა-ხელიდან ფიზიკურ სამუშაოსაგან განთავისუფლებულთა რიცხვი 28-ს უდრის.

საჭიროა კოლმეურნეობაში განთავისუფლებულ მომუშავეთა რიცხვი განისაზღვროს კოლმეურნეობის სიდიდის, შემოსავლიანობისა და შეძლებულობის მიხედვით. უნდა გადაისინჯოს კოლმეურნეობებში თვითნებურად დაწესებული თანამდებობანი და მოხდეს მათი დაყვანა შესაძლებელ მინიმუმამდე, რათა ადგილი არ ეძნეს შრომადღეების გადახარჯვას.

ზოგან ადგილი აქვს სასოფლო-სამეურნეო არტელის სტალინური წესდების დარღვევის ფაქტებს იმ მხრივაც, რომ არასერიოზულად ეკიდებიან კოლმეურნეობებიდან კოლმეურნეთა გარიცხვის საქმეს და ხშირად სრულიად შეუმოწმებლად, მცირე დანაშაულისათვისაც კი, ხელაღებით, საკოლმეურნეო წესდებით გათვალისწინებულ აღმზრდელობით ღონისძიებათა გამოუყენებლად რიცხავენ კოლმეურნეობიდან. ამგვარად, მიმდინარე წლის პირველი იანვრიდან პირველ ივლისამდე ქარელის რაიონის კოლმეურნეობებიდან გარიცხულ იქნა 45 კაცი, აქედან რაისაბჭოს აღმასკომის პრეზიდიუმმა დაამტკიცა მხოლოდ 21 კაცის გარიცხვა.

სოფ. ქვემო-ხვედურეთის მახარაძის სახელობის კოლმეურნეობიდან მიმდინარე წელს ხელაღებით გარიცხეს 19 კაცი. კოლმეურნეთა გარიცხვით გატაცებულმა კოლმეურნეობის თავმჯდომარემ ს. მასურაშვილმა რაისაბჭოს აღმასკომს ისე წარუდგინა კოლმეურნე ქალის ელბაქიძის გარიცხვის მასალები, რომ საკითხი წინასწარ კოლმეურნეობის საერთო კრებას არ განუხილავს.

საქ. კ. კ. (ბ) ქარელის რაიონის პარტიული აუღივის კრებამ მიმდინარე წლის 12 აგვისტოს განიხილა რაიონის კოლმეურნეობებში შრომის მოწესრიგებისა და კოლმეურნეობათა შორის შრომის დისციპლინის განმტკიცების საკითხი. აღნიშნულ კრებაზე მკაცრად გაკრიტიკებულ იქნა რაიმიწვანი, აგრეთვე ქარელისა და აგარის მტს-ები, რომლებიც მეტად სუსტად ხელმძღვანელობენ კოლმეურნეობებში შრომის მოწესრიგებას. პარტიულმა აქტივმა დასახა ღონისძიებანი კოლმეურნეობებში არსებულ ნაკლოვანებათა სასწრაფოდ გამოსასწორებლად.

ახლა რაიონის პარტიული, კომკავშირული და სამიწათმოქმედო ორგანიზაციების გადაუდებელი ამოცანაა მთელი ძალღონით დაეხმარონ კოლმეურნეობებს შრომის მოწესრიგებასა და კოლმეურნეთა შორის შრომის დისციპლინის განმტკიცებაში. ამას მოითხოვს სახელმწიფოს ინტერესები, კოლმეურნეობათა და კოლმეურნეთა ინტერესები.

„სასოფლო-სამეურნეო პროდუქტების აღებისა და დამზადების შესახებ“ საქ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტისა და სსრ კავშირის სახკომსაბჭოს დადგენილება, რომელიც შეიცავს სოციალისტური სოფლის მეურნეობის შემდგომი აყვავების საბრძოლო პროგრამას, პარტიული, საბჭოთა ორგანიზაციების და სამიწათმოქმედო ორგანოების მუშაკების ყურადღებას მიაქცევს სამუშაო დროის მთლიანად გამოყენებაზე, კოლმეურნეობებსა, მტს-ებსა და საბჭოთა მეურნეობებში შრომის მტკიცე დისციპლინის დამყარებაზე. საქ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის ივლისის პლენუმის სტალინური გადაწყვეტილებანი ბოლშევიკური შეუპოვრობით უნდა განვახორციელოთ, რაც უზრუნველჰყოფს კოლმეურნეობათა და კოლმეურნეთა შეძლებულობის კიდევ უფრო მეტ ზრდას.

Открытое письмо председателю Ленинского райисполкома тов. Ивлеву

Когда будет ликвидирована грязь на улице Ленина?

БОГУ-ПМАЛИН, 25 августа (Наш корр.). Улица Ленина — центральная улица города. Здесь расположены райисполком, райком партии, почта, сберкасса, магазины, столовые, чайные, парикмахерские, аптека, больница, поликлиника, амбулатория, школа, клуб, кинотеатр, редакция районной газеты, типография, баня, гостиница, несколько десятков учреждений и предприятий.

Ежедневно по улице Ленина проходят сотни людей, проезжают десятки автомашин, гужевых повозок, велосипедов.

Но в дождливую погоду улица Ленина превращается в непроходимое болото. Грязь здесь бывает такая, что ни пройти, ни проехать.

Вот и сейчас, после недавно прошедших дождей, улица Ленина снова покрылась грязью. Особенно грязно на участке от здания райисполкома до здания райкома партии. Здесь грязь достигает 30 см глубины.

Пешеходы вынуждены идти по обочинам, где растет высокая трава. Но и здесь не пройти, так как обочины изрыты колесами автомашин и гужевых повозок.

Почему же не принимаются меры к тому, чтобы ликвидировать грязь на улице Ленина?

Ответ на этот вопрос мы получили в райисполкоме.

Оказывается, в районе нет ни одного километра булыжной мостовой. Все улицы, в том числе и улица Ленина, покрыты грунтом. Поэтому, как только начинаются дожди, улицы превращаются в непроходимые болота.

Райисполком, конечно, знает об этом безобразии. Но что он может сделать? Ведь для того, чтобы замостить улицу Ленина, нужно 1.000 кубометров булыжника. Где взять такое количество камня? Ведь в районе нет ни одного каменного карьера.

Райисполком, конечно, знает и о том, что в районе имеется много кирпичных заводов, которые могут дать кирпич для мостовой. Но ведь кирпич — дорогой материал. Для того, чтобы замостить улицу Ленина кирпичом, потребуется 2.000.000 штук кирпича. Где взять такую сумму?

Вот почему райисполком не может ликвидировать грязь на улице Ленина.

Но ведь можно же, в конце концов, замостить хотя бы несколько участков улицы Ленина, где грязь особенно глубока.

Можно. Но для этого нужно, чтобы райисполком, райком партии, райфо, райзо, райсобес, райздрав, райпотребсоюз, райкоммунхоз, райсберкасса, редакция районной газеты, типография, баня, гостиница, несколько десятков учреждений и предприятий, расположенных на улице Ленина, выделили из своих средств по 1.000 рублей.

Тогда можно будет замостить несколько участков улицы Ленина.

Но почему-то никто из руководителей этих учреждений не хочет выделить эти деньги.

Председатель райисполкома тов. Ивлев, председатель райкома партии тов. Ефимов, председатель райфо тов. Ефимова, председатель райсобеса тов. Ефимов, председатель райпотребсоюза тов. Ефимов, председатель райкоммунхоза тов. Ефимов, председатель райсберкассы тов. Ефимов, редактор районной газеты тов. Ефимов, директор типографии тов. Ефимов, директор бани тов. Ефимов, директор гостиницы тов. Ефимов, директор столовой тов. Ефимов, директор чайной тов. Ефимов, директор парикмахерской тов. Ефимов, директор аптеки тов. Ефимов, заведующий больницей тов. Ефимов, заведующий поликлиникой тов. Ефимов, заведующий амбулаторией тов. Ефимов, директор школы тов. Ефимов, директор клуба тов. Ефимов, директор кинотеатра тов. Ефимов, директор почты тов. Ефимов, директор сберкассы тов. Ефимов, директор редакции